

smagazine

FEBRUÁR 2015/ 10

SUZANNE
COLLINS

FANTASYNIKOL
A ROMINA
POSKYTLI
ROZHOVOR

AKO
NAPÍSAŤ
KNIHU

KRÁLOVNÁ
TEARLINGU

TRUE BLOOD

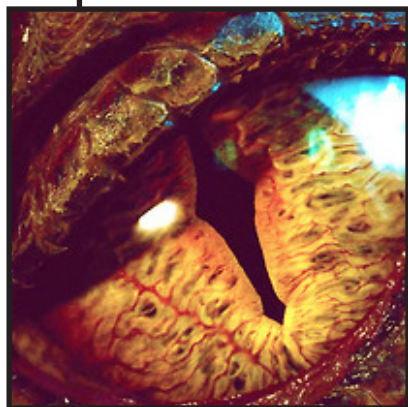
OBSAH

Slovo úvodom	3
Rozhovor s: FantasyNikol	4
Rozhovor s: Romina	6
Recenzia	8
Vojna obálok	10
Seriály	15
Odporúčame	20
Autor	25
Knižné novinky	26
Ukážka z knihy	29
Typy a triky	36
Chcete sa pridať	39

6

Romina a
jej tajomstvá

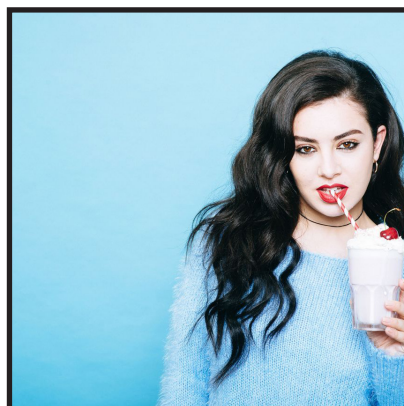
Autor

25

15

Seriály

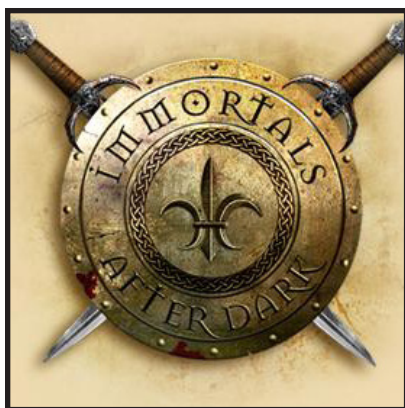

4

FantasyNikol
a jej tajomstvá

20

Odporúčame

Slovo úvodom

Milí čitatelia a autori!

Tím časopisu OurMagazine Vám prináša v poradí už desiate číslo. Opäť sme si pre Vás pripravili stránky nabité novými článkami v starých rubrikách, no niektoré sme zase museli odložiť. Tradičné recenzie, rozhovory, či seriály Vás rozhodne neminú. Takisto by sme nemohli nespomenúť knižné novinky a k tomu sa dozviete, možno, niečo nové a svetoznámom spisovateľovi. Takisto nájdete článok aj v rubrike Tipy a triky, v ktorej Vám možno trochu pomôžeme s písaním. To a mnoho iného na vás čaká na stránkach desiateho čísla nášho časopisu!

Tím OurMagazine

Na tomto čísle sa podieľali:

Lili
Millie
Izzie
Carol
Mima

Rozhovor s...

FantasyNikol

FantasyNikol, známejšia pod menom Nikola, je štrnásťročná autorka, ktorú preslávila najmä poviedka My a celá... mapa! Čo o sebe prezradila v nasledujúcich riadkoch?

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Jsem si docela jistá, že to byla jedna krásná náhoda. Do googlu vyhledávací jsem zadala „Klaroline fanfiction“. Jedním z výsledků byl právě tento web. Když o tom přemýšlím, je to vážně stupidní, ale nakonec to dopadlo skvěle. Po pár dnech jsem se zaregistrovala a jakmile jsem byla na stránkách zorientovaná, žádost o práva příspěvatele byla na světě.

PRISPIEVALA SI AJ NA STMÍVANÍ.EU?

Ne, na těchto stránkách jsem nikdy nepřispívala. Párkrát jsem na nich sice zabrouzdala, ale přispívat tam mě nikdy nelákalo.

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSANÍU?

Já bych řekla, že to bylo tak před rokem a půl, co jsem začala. Poprvé jsem napsala příběh, který je hodně podobný Stmívání. Teď už se věnuju originálnějšímu materiálu a ta napodobenina je dávno v koši.

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

To není nic zvláštního. Inspirovala jsem se svou přezdívku na Databazi knih. Tam se jmenuju NinkinkaFantasy. Ale to mi přišlo moc povrchní, takže jsem to prohodila, smazala a změnila pár písmenek a vyšlo z toho to, co teď mám.

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

Zpočátku jsem si myslela, že to jsou fantasy příběhy, ale od té doby, co jsem začala psát o Marcovi, Noře a jejich cestách, bych spíš odpověděla, že ráda píšu romantiku s pořádnou

vzejde i něco celkem přijatelného. Takhle to bylo i u Map. Samozřejmě mě ovlivňují věci a lidé z mého života. Spousta důležitých detailů je právě ze světa kolem mě. Například jsem zjistila, že mám tendence do každého příběhu přidávat mé milované dvojce. :-D

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

Nejdříve obrázek, pak název a nakonec si přečtu i obsah. A to přesně v tomhle pořadí.

NAJOBĽÚBENEJŠIE KNIHY?

Na prvním místě se drží knihy Na hraně zapomnění a Na hraně věčnosti od J. A. Redmerski. Hned potom je série knih Pokrevní pouta od Richelle Mead a třetí místo obsadila Alex Flinn se svým Netvorem.

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIŤ SPOLOČNÝ ŽIVOT? :D

Na sto dvacet tisíc procent to je moje zlatíčko a nejvíc sexy chlap na světě Andrew Parrish. Protože Andrew by mě nenechal upadnout do stereotypu a rozhodně bychom se nestali těmi pověstnými manželi, kteří se upírají jen na svojí práci. Protože by mi ho každá ženská záviděla. Ale je Camrynin, takže mám smůlu. :)

dávkou vtipu. Ale na druhém místě je rozhodně ten fantasy žánr.

ODKIAE ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPIRÁCIU?

Když se podívám na film, který mě zaujme, tak mou hlavou cloumá fantazie. Někdy si sednu ke stolu a začnu prostě psát. To pak dopadá katastrofálně, ale občas z toho

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ĽA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOEKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMÔŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?
Jasně, že Icebergs. Přiznávám, že se na Fluffyino shrnutí musím dívat každý den. Ona píše naprosto krásně a navíc Scooooooty. :-D A teď taky Zpátky do minulosti. Kdo by odolal té představě - Karel IV. jako naprosto nádhernej chlap.

MÁŠ RADŠEJ JEDNODIELNE POVIEDKY, ČI POVIEDKY NA POKRAČOVANIE?

Povídky na pokračování. Mají více prostoru a vždy - dokud neskončí - se můžete těšit na další díl.

HAPPY ALEBO SAD END?

Jsem zarytý odpůrce smutných konců. Když něco skončí špatně, neustále o tom přemýšlím a většinou jsem z toho pak strašně na dně. V knížkách to je nejhorší. Když to s postavami, které si zamilujete, skončí špatně, mate chuť mlátit do všeho a najednou se z vás stane obrovská citlivka plná sentimentál-

ních myšlenek. Takže pro klid mé duše zvedám ruku pro happy end.

NAJOBĚUBENEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

To je milý. Takhle mě nechat přemýšlet. :D Ze seriálů si vybírám Once Upon A Time a The Vampire Diaries. Ale filmy budou těžší. No... tak asi Jíst, meditovat, milovat a Fakjů pane učiteli. A Marvelovky! Avengers, Thor, Iron Man - to je moje.

ČO TY A HUDBA?

Většinou punk, punk-rock a pop. Nezáleží na interpretovi, ale na písničce. Ale když už, tak Evanescence, Skillet, 30 Seconds To Mars, Linkin Park, Imagine Dragons a Paramore. Miluju písničku Lost It All od BVB a Somebody To Die For od Hurts. Moje momentální hymna je Break The Rules od Charlie XCX.

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?
Studuju, a jestli nepodělám příjimačky, tak nějakou dobu ještě

budu. :D Chtěla bych jít na ekonomické, nebo na gympl.

NAJOBĚUBENEJŠIE JEDLO?

Už pár let nemají toasty konkurenci. Možná to je proto, že je to jediné jídlo, které si dokážu udělat sama, a přitom se tomu dá říkat jídlo. Ze mě kuchtík nikdy nebude. :D **A OD ČEHO JSOU MLADŠÍ SESTRY?**

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

Jsem perfekcionistka. Opravdu, podle mě to je i choroba. A nejlivě ze všeho bych chtěla cestovat a psát. Moje sestra by mě ohodnotila takto - moje dvojčátko je multitalentí jedinec, inteligentnější stvoření jsem snad ještě nikdy nepotkala. A bez potvor by nebyla sranda.

Millie

Romina, v civilnom svete známa ako Romana, je dvadsaťjeden ročná nadaná autorka s neuveriteľným zmyslom pre humor, ktorá sa preslávila príbehmi ako Vlny moře, Rudovláska, Tajemství pouště a svojim najnovším dielom Žoldněřská čest. Čo o sebe prezradila v rozhovore?

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Tak to bolo přes jednu autorku, která přispívala na jiné stránky, tak jako já. Když jsem si na jejím profilu přečetla, že přispívá i na Ourstories, neváhala jsem a šla se na tu stránku podívat. Stačila chvílka, aby se mi tu zalíbilo, byla tu spousta skvělých a zajímavých povídek od ještě lepších autorek a tehdy jsem si řekla – To je to pravé místo, kde chci zveřejňovat svou tvorbu. A tak jsem tu, haha... :D

PRISPIEVALA SI AJ NA STMÍVANI.EU?

Ne, bohužel nepřispívala, i když jsem si také prošla mánií The Twiligh saga – doma mám všechny čtyři knížky a můžu je číst stále dokola a nikdy mě neomrzí. :D

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSANIU?

Moc dlouho to není, zhruba tři roky i s přestávkami, ale abych byla upřímná, před těmi třemi roky bych si ani nepomyslela, že mě psaní takhle chytne a bude bavit, jelikož byl pro mě sloh vždycky spíš za trest a moc jsem ho v lásce neměla. Člověk by neřekl, jak se všechno může obrátit o 360 stupňů... :D

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

Když mi bylo šest let, jeli jsme do Itálie, na poloostrov Gargáno do města Vieste a naši se tam seznámili s místním Italem, který uměl

slušně česky (jeho jméno už si však nevybavuji) a jeho manželku, kteří vlastnili jeden podnik, dávali mi tam zadarmo zmrzlinu a říkali mi Romina. :D Nějak jsem si na to při zakládání účtu vzpomněla a jelikož se mi to zalíbilo, rozhodla jsem se to použít. :)

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

Nejspíš to bude fantasy - je prostě bezkonkurenční, a navíc se v tomhle žánru dá napsat prakticky cokoli. I já se na něm dokážu pořádně vyblbnout. :D A navíc se říká, že fantazii se meze nekladou, ne? Buďte rádi, že mi nevidíte do hlavy, občas se tam najdou opravdu šílenosti... :D A k tomu fantasy však nesmí chybět humor, bez něho by to prostě nebylo

ono! :D Samozřejmě zkusím i jiné žánry, jako je třeba western či sci-fi, ale je to spíš taková moje bokovka. :)

ODKIAĽ ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPIRÁCIU?

To je různé, ale nejvíc asi ze svých snů, který jsou kolikrát divoký... :D Pak tu je, samozřejmě, hudba a samozřejmě obrázky. :)

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

Hm, ono se říká: Nesuď knihu podle obalu... Ale často i obal skrývá důležité informace... Takže se spíše podívám na obal, potom na autora, který knihu napsal a potom si přečtu anotaci. :D U povídek na OS je to především anotace. :)

NAJOBĽBENEJŠIE KNIHY?

Těch mám opravdu hodně, ale pokusím se vybrat jen ty opravdu nej... :D Šifra mistra Leonarda, Andělé a démoni, Ztracený symbol, Inferno – od autora D. Browna. Všechny díly Harryho Pottera od Rowlingové – je to má dětská láska, která přetrvala až do dospělosti. :D A pak tu jsou, samozřejmě, knihy od Ch. Paoliniho – Eragon, Eldest, Brisingr a Inheritance. A nakonec to nejlepší – tvorba samotného J. R. R. Tolkiena – Pán prstenů, Dvě věže, Návrat Krále, Hobit a... Myslím, že to pro představu stačí. :D

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIŤ SPOLOČNÝ ŽIVOT? :D
Joj... Tak to je veľmi zapeklitá otázka... :D Já bych chtěla všechny knižní hrdiny domů! :D Ale v tom případě by u nás bylo jaksi přelidněno... Ale kdybych si měla opravdu vybrat jen jednoho, byl by to nejspíš Eragon. Vypadá trochu jako elf a má draka. Ňuf! :D

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ŤA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOLKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMŮŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?
Tak to bude nejspíš Icebergs od Fluffy. :D Její povídku zbožňuju a hlavně čtu už od začátku, kdy začala přispívat a nemůžu se jí nabažit. :) Pravda, teď mám trochu skluz ve čtení, ale hodlám to co nejdříve dohnat. :) Takže, Jiti, pokud tohle čteš, ber to jako slib, který hodlám splnit. :D

Máš radšej jednodielne poviedky, či poviedky na pokračovanie?
Nebráním se ani jednomu, ale přece jen dávám přednost povídkám na pokračování. Nejen, že se toho víc dozvím, ale také se tam toho hodně stane. :)

HAPPY ALEBO SAD END?

To hodně záleží na konceptu dané povídky... Pokud si to děj vyžaduje,

tak jsem i pro sad end, i když si nad koncem můžu vyplakat oči a nadávat, proč to muselo skončit zrovna takhle... :D Ale mnohem raději mám happy endy, kdy to končí obvyklou frází: „A žili spolu šťastně až do smrti“. I když to tak ve skutečném světě nechodí, nikde není psáno, že o tom člověk nemůže snít, že? :D

NAJOBĚBENEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

Pokusím se to nějak zkrátit... :D Z filmů to budou všechny díly Rychle a zběsile, X-menů a Pirátů z Karibiku, všechny části Pána prstenů a Hobita. A samozřejmě nesmím zapomenout na animované filmy jako – Shrek, Madagaskar, Já padouch, Příšerky s.r.o, Jak vycvičit draka, Doba ledová, Kung fu panda atd. Ze seriálů to bude Dexter (je to prostě borec :D), Sherlock, Sleepy Hollow, Šéfkuchař nadivoko, SG-1 a SGA, Hawaii 5-O, The Legend of the Seeker. A nesmí chybět ani Tučňáci z Madagaskaru a Kung fu panda: Legendy o mazáctví. :D

ČO TY A HUDBA?

S ní nejsem nijak náročná, poslouchám vše, co lebedí mým uším. :D V poslední době jsem si oblíbila poslouchat skladby od BrunuhVilla a Adriana von Zieglera. Oba skladatele najdete na Youtube. Rozhodně

doporučuji si je poslechnou, skvěle se u jejich hudby relaxuje a mnohdy mám pocit, že mě přenesou do jinho světa. ;) :D

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. :) ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?

Střední už mám za sebou a maturitu v kapse, takže momentálně jsem pracující člověk. :)

NAJOBĚBENEJŠIE JEDLO?

Špagety! Jednoznačně! Jsem špagetový maniak! :D

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

Miluju zvířata! Hlavně ty čtyřnohé, chlupaté, proto bych doma klidně uvítala 101 dalmatinů. :D Mít ovšem velký baráček (nejlépe zámeček :D) a ne malinkatý byteček... :D A stejně tak bych chtěla domů koně... :D Obojí je však neproveditelné, pokud se nestanu milionářem... :/ Takže to vidím asi takhle... Měla bych začít sázet na Euromiliony. :D

Millie

RECENZIA

Autor: Jodi Meadows

Názov: Incarnate

Séria: Newsoul

Diel: prvý

Hodnotenie na GR: 3.76

Nová duša

Ana je nová. Po tisíc rokov v Range boli milióny duší reinkarnované znovu a znovu, zapisujúc si spomienky a skúsenosti z predošlých životov. Keď sa narodila Ana, jedna duša zmizla a nikto nevie prečo.

Žiadna duša

Dokonca aj Anina vlastná matka si myslí, že je bez duše, prísľub príchodu horších verí, a tak ju držala v úzadí. Aby sa dozvedela aká je jej úloha a či bude znovuzrozená, cestuje Ana do mesta Heart, ale jeho obyvatelia sa obávajú, čo môže jej prítomnosť znamenať. Je však Ana zodpovedná za útok drakov a sylfov na mesto?

Heart

Sam verí, že Anina nová duša je dobrá a prospešná. Keď sa postaví na jej obranu, ich vzťah sa rozvinie. Ale dokáže milovať niekoho, kto možno bude žiť len raz a dovoľia im nepriatelia – ľudia a podobné bytosti –, aby boli spolu? Ana potrebuje odhaliť chybu, ktorá jej dala život niekoho iného, ale zničí jej úloha mier v Hearte a prísľub reinkarnácie všetkým obyvateľom?

ADVANCE
READER'S
E-PROOF
NOT FOR SALE

INCARNATE

JODI MEADOWS

Pri lepšom pohľade na obálku asi nikomu nebude dlho trvať odhalenie dôvodu, prečo ma kniha zaujala. Áno, je to tak, tá obálka je skutočne dychberúca, dokáže zaujať oko a človek sa sám seba pýta, aký úžasný príbeh môže skrývať taká graficky úžasná obálka.

Po prečítaní obsahu som bola ešte viac zvedavejšia, ale vtedy vykličil aj môj skepticizmus, keďže v poslednom čase mám pocit, že dokonalou obálkou, ktorá po grafickej stránke dokáže vyraziť dych, si vydavateľstvá kompenzujú fakt, že príbeh za nič nestojí. Po prečítaní musím skonštatovať, že kniha ma v mnohom prekvapila. Našťastie v dobrom...

POSTAVY A PROSTREDIE

Už po otvorení prvej strany na mňa čakalo jedno prekvapenie za druhým. Z nejakého dôvodu som si myslela, že sa chystám ponoriť do dystopického príbehu s prímiesou sci-fi. Omyl! Možno by sa tam nejaké dystopické prvky skutočne dajú nájsť, hoci by som na to asi potrebovala lupu, ale tam moje očakávanie skutočne miznú v nenávratne. Incarnate je skôr niečo zo štýlu „high fantasy“, hoci je tam ešte niečo, čo sa mi zatiaľ nepodarilo presne definovať.

Skôr ako to ma prekvapilo samotné spracovanie. Je pravda, že prvá tretina výraznejšie krívala a niekolkokrát som sa presviedčala, aby som knihe dala ešte šancu. Hádám, že za to všetko nemohol len môj negativizmus, ale skôr by som povedala, že autorka netušila, z ktorého konca začať. Pretože zápleтка, hoci bola daná, sa kryštalizovala až neskôr.

Zo začiatku som sa nevedela rozhodnúť, či je to opis prírody, útek z domova alebo zúfalá romanca medzi brutálne zavraždenou obeťou utopenou v jazere a potom usmaženej a tupým záchrancom so syndrómom superhrdinu. Nakoniec sa to však rozbehlo a sama sebe som ďakovala, že som vytrvala.

Všetko to na svedomí asi mala samotná Ana. Ako charakter sa mi veľmi páčila, ale inokedy mi zase liezla na nervy. Schizofrénia v akcii, povedala by som. Bola novou dušou medzi ostatnými starými. Bolo to celé zvláštne a fascinovalo ma to. Akoby sa do prostredia plného ufrflanáych dospelákov odrazu narodilo batola, ktoré nič nevedelo, pretože žiadny predchádzajúci život neprežilo. A tak to bolo v prípade Any. Všetci tam prežili viac ako päť tisíc rokov, no ona len necelých osemnásť rokov. Teda, osemnásť a pár týždňov navyše. Všetci všetkých poznali, mali skúsenosti a stále sa venovali tomu istému. Ale ona nemala takú výhodu, proste musela čeliť všetkému, čo sa k nej dostalo. Čoho nebolo veľa, vďaka jej nechutne skostnatenej matke Li, ktorú keby som mohla, tak by som ju utopila v lyžičke octu.

Kvôli nej bola Ana taká, aká bola. Všetky charaktery boli vypracované skutočne verne, ale bola to práve hlavná hrdinka, ktorá ma najväčšmi zaujala. Možno preto, že príbeh je rozprávaný z jej pohľadu, ale možno aj kvôli tomu, že o nej nikto nič nevie. Tá nevedomosť ma veľmi poháňala v tom, aby som otáčala jednu stránku po druhej, až kým som si neuvedomila, že je koniec a na hodinkách svieti cifra veľmi blízka druhej hodine rannej. Ale späť ku knihe.

Na jednej strane teda máme Anu, ktorá sa dá považovať za dosť silnú hlavnú hrdinku, hoci v niektorých momentoch som mala chuť ju prefackať. A k nej do páru sme dostali Sama, hudobníka, s ktorými akoby ju spájalo nejaké puto. Osud a nehynúca láska mi pretekali skrz hlavu pri všetkých scénach, kde spolu vystupovali. Chlap edwardovského typu bol vskutku zaujímavý, hoci trochu nevýrazný, lebo bol taký... ehm... pokojný, dokonalý, ochraniťelský a... nuž, ako Edward.

Hrá na klavír, stará sa o druhých a jeho veta „chcem sa o teba postarať, chcem ťa chrániť“ človeka núti prevracať očami. Snažila som sa ho nezavrhnúť, čo mi nakoniec prinieslo mierny druh prekvapenia, keď som si uvedomila, že skutočne nie je dokonalý a nie je to Edward. Ale s tým presvedčením som zdatne bojovala ďalej! Aspoň viem, kde autorka čerpala inšpiráciu. Alebo je možné, že by išlo o náhodu?

Prostredie mesta Heart bolo tiež úžasne vykreslené. Ľudia, ktorí nemajú radi tolko omieľaný „worldbuilding“, by tie časti mali skôr preskakovať, ale mne sa páčili. Pripadlo mi to dosť originálne, hlavne fakt, že všetko tam existovalo už v moment, keď sa staré duše narodili do sveta po prvýkrát. A nevedomosť môže pokračovať v narastaní. Veď sa vlastne ani nemôžeme dozvedieť všetko, keď kniha je len prvým príbehom z trilógie. A akčné scény, opisy a dohady nenechajú veľa priestoru pre bezcieľne premýšľanie.

Ak by som mala príbeh skutočne ohodnotiť, považovala by som ho za priemernú romancu vo fantasy prostredí. Ale autorka šikovne využila trochu netradičnejší námet na to, aby rozpracovala hru, v ktorej si človek vážne nie je už ničím istý. To samo o sebe vzbudí pozornosť.

V spojení s dynamickosťou scén, pomaly sa budujúcej ľúbostnej linke, prepracovanosti charakterov i emocionálnej základne sa nám do rúk dostáva niečo viac ako len priemerne fantasy. Skôr ide o počiatok veľmi sľubne vyzerajúcej „high fantasy“ zo sveta, kde má každý svoju úlohu, ktorá sa opakuje stále dookola v každom znovuzrození danej duše bez toho, aby niekto skutočne tušil, prečo tomu tak je.

A tým je Anin výskum ešte zaujímavejší. Možno sa tým staré duše naučia, že každý život je dôležitý bez ohľadu na to, že sa môže reinkarnovať do novej podoby.

Táto kniha je vlastne autorkinou prvotinou a nemôžem povedať, že by to bolo akýmkoľvek spôsobom cítiť na spracovaní. Všetko malo svoje miesto a nakoniec i zmysel, čo ma rozhodne potešilo. Dejová línia bola pomerne jednoduchá a postupne sa vyvíjala, ale ak by ste čakali, že sa na poslednej strane dozviete odpovede na svoje otázky, tak by ste si to mali premyslieť. Kniha je prvým dielom trilógie, takže miesto skutočného vyvrcholenie čakajte skôr neustálu kumuláciu jednotlivých motívov. Niektoré vás prekvapia svojou rafinovanosťou, iné možno sklamú svojou predvídateľnosťou a kliše formou. Iste, tie kliše nájdete aj tu a na mnohých miestach. Ale nie sú také okaté, aby na vás žmurkali, len sa tam tak tichučko vyskytujú a snažia sa splynúť s ostatnými udalosťami.

V diele ma však najviac zaujali niektoré filozoficky ladené myšlienky. Milé prekvapenie, ktoré by som tu vážne nehľadala. Neposadili ma na zadok, ale to chvíľkové pozastavenie bolo tiež dostatočné. Z čítania sa tak stal neopakovateľný zážitok. A o tom to predsa je. Aby sme pri čítaní aj obyčajných príbehov mali niečo viac ako zničené oči a bolesť chrbta.

Kniha nie je oficiálne preložená. Ak by ste mali obavy siahnuť po originálnom vydaní, na webe prekladyknih.blog.cz nájdete knihu v českom preklade.

4/5

Lili

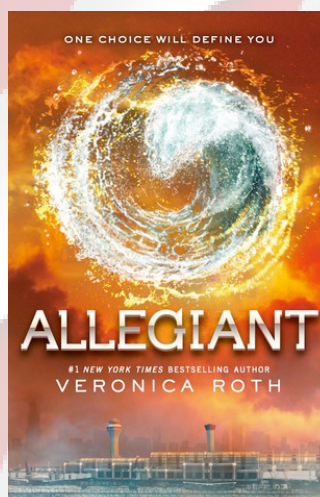
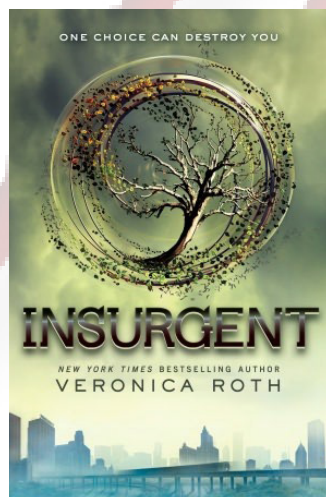
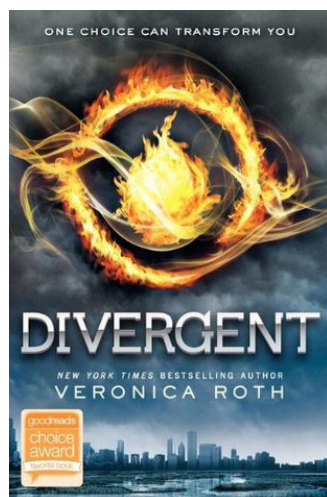
SÉRIA DIVERGENCIA

Túto sériu nemusím nijako špeciálne predstavovať. Po celosvetovom úspechu a všeobecnej obľúbenosti u čitateľov nakoniec príbeh prvej knihy vyústil do filmového spracovania a momentálne finišujú práce na druhom. Hoci ide o trilógiu, v ktorej sa nájde len málo kratučkých noviel, ktoré tiež vyšli ako súhrnné dielo, príbeh má čo ponúknuť. O tom boli presvedčené i desiatky vydavateľstiev po celom svete, ktoré odkúpili práva na knihu a preloženú ju odprezentovali na svojom domácom trhu. Väčšina z nich siahla po originálnej verzii obálok, avšak našli sa aj také, ktoré zariskovali.

Podme sa spolu pozrieť, či sa im to podarilo, alebo by grafici mali vrátiť honorár a venovať sa niečomu menej náročnému.

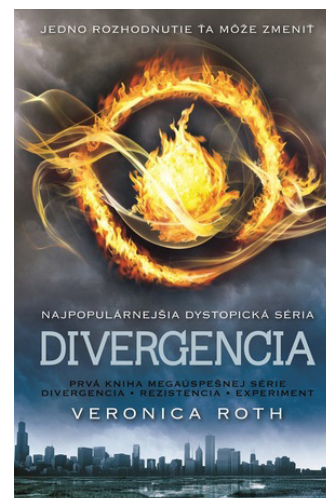
ORIGINÁLNE VERZIE:

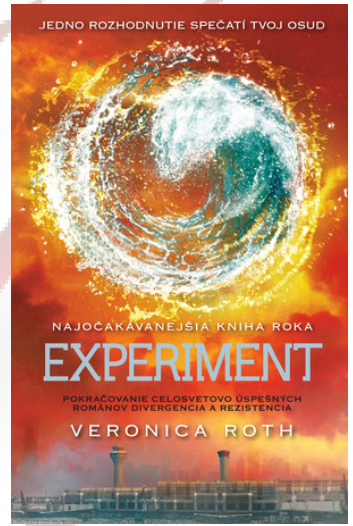
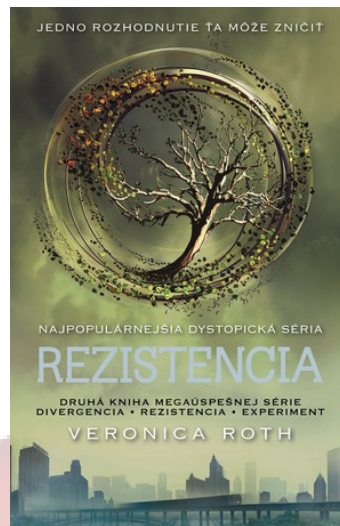
Hovorí sa, že originálne verzie obálok sú vždy najkrajšie. Tieto to len potvrdzujú. Po prečítaní kníh si skutočne uvedomíte, že svojim spôsobom vystihujú podstatu príbehu. A navyše sú lahodivé pre oko a je jednoduché rozlíšiť, ktorá obálka je určená pre ktorý diel. Niet divu, že toľko vydavateľstiev siahlo právo po týchto obrázkoch.

ČESKÁ A SLOVENSKÁ VERZIA:

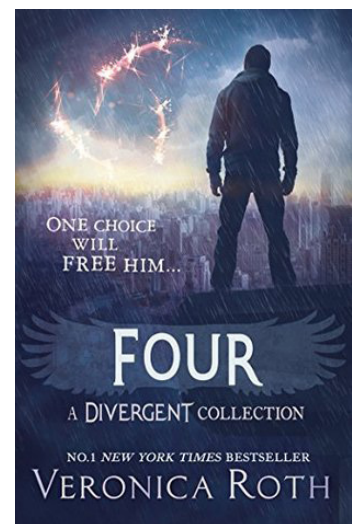
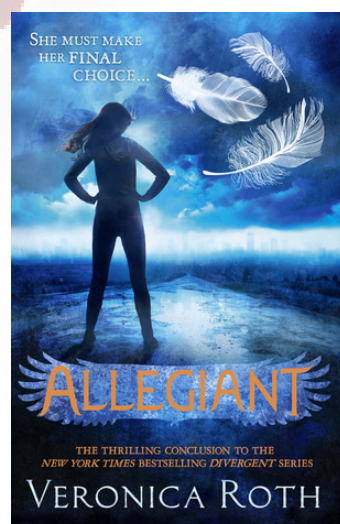
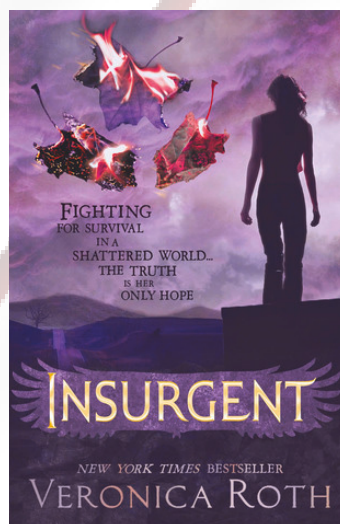
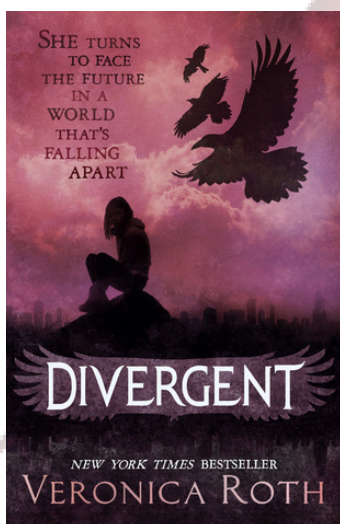
Keďže obe vydavateľstvá siahli po originálnych verziách, nie je veľmi čo rozoberať. Jediné, čo môže popliesť, sú rozdielne názvy pri tretej knihe, ale to už je vec prekladu, nie grafiky. Možno by som len vytkla farbu písma v názvoch, ktoré sa miestami stráca v pozadí. Hlavne čo sa týka knihy Rezistencia v slovenskom vydaní. A ani tie zvyšné nie sú práve najlepšie zreteľné, ale to je len maličkosť.

ANGLICKÁ VERZIA:

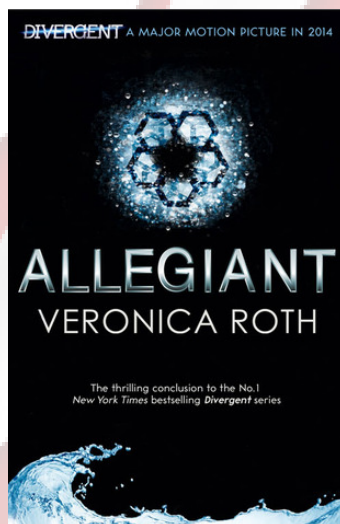
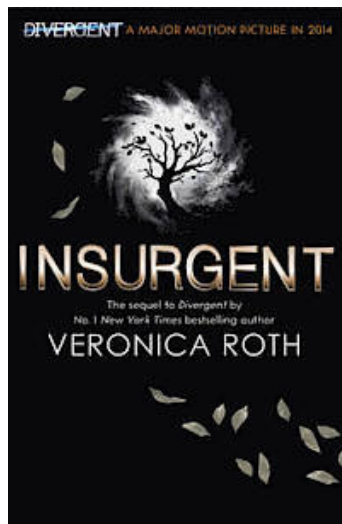
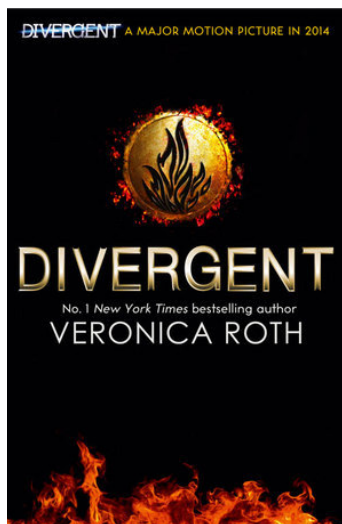
V Anglicku sa rozhodli nenasledovať svojich rovnakým jazykom hovoriacich kamarátov spoza mora a vytvorili si vlastné obálky. Tematicky by sa dali zaradiť k príbehom. V pozadí prvých troch je ženská postava, ktorá by mala predstavovať Tris a pri poslednej ju vystriedala mužská, ktorá zobrazuje Tobiasa. Farebná kombinácia neurazí a dokáže zaujať. A hoci sú v podstate jednoduché, veľmi dobre sa hodia k téme trilógie. Grafik by si mal zapýtať väčší honorár a ďalej odvádzať takúto skutočne dobrú prácu.

AUSTRÁLSKA VERZIA:

Čierne pozadie s trochou výraznejšími farebnými prvkami nikdy nezostarne a rozhodne neurazí. Jednotlivé obrázky by sa dali preložiť ako tematické zastúpenie príbehu. Jednoduchosť a štipka originality. Jednoznačne vydaná práčička, ktorá by ma na poličke v kníhkupectve zaujala.

Grafikovi trikrát sláva. Nie vždy vedie cesta cez komplexnú prepracovanosť a zložitosť, ktorá spôsobí maximálne bolesť v očiach.

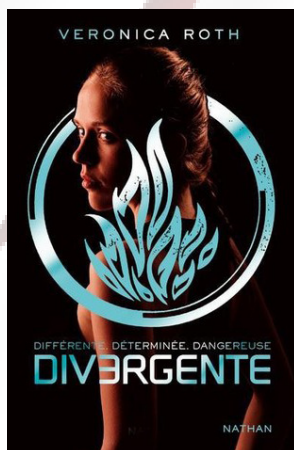
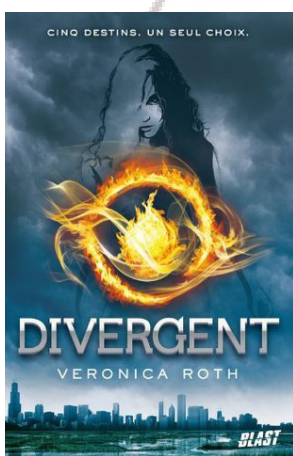

FRANCÚZSKA VERZIA:

A tu máme príklad toho, keď sa vydavateľstvo nevie rozhodnúť, po akej verzii obálok siahnuť. Pri prvej knihe len trochu obmenili pôvodné americké vydanie, len ho vkusne doplnili obrysom dievčaťa, ktoré asi predstavuje Tris. Potom sa asi rozhodli, že by bolo lepšie vymyslieť niečo vlastné a originálne a vytvorili druhú verziu s modrým plameňom a dievčaťom v pozadí. Rovnakú obálku, len s farebnou obmenou, zvolil aj pre druhý diel. Obálky sú obyčajné, ale veľmi vydané.

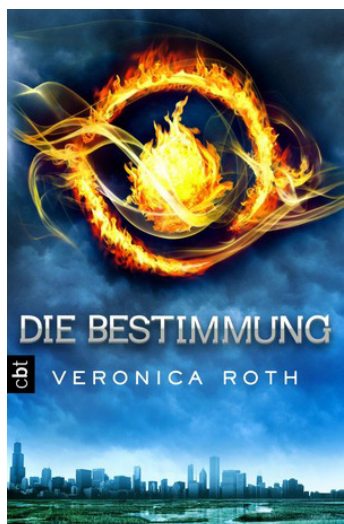
Len keby sa ich držali. Pretože hneď potom sa rozhodli, že vytvoria ďalšiu verziu! Tentoraz niečo na štýl, ktorý mi pripomína Hunger games. Tiež sú podarené, ale prispievajú len k celkovej zmätenosti čitateľa. Ako potom máte nájsť pokračovanie vašej obľúbenej série, keď je štýl obálky zakaždým iný?

Grafik zvládol úlohu obstojne, ale možno by sa v tom vydavateľstve mali naučiť, že držať sa jedného štýlu obálok v jednej a tej istej sérii je nielen vítané, ale tak trochu aj očakávané.

NEMECKÁ VERZIA:

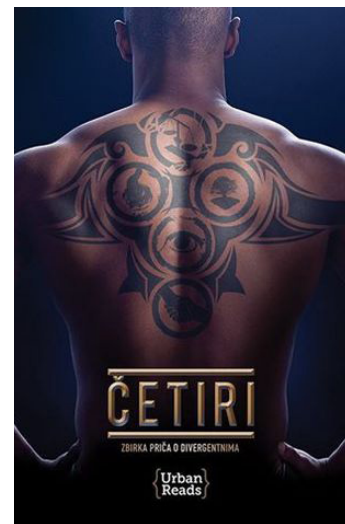
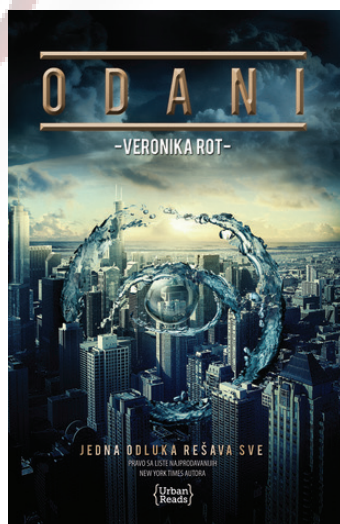
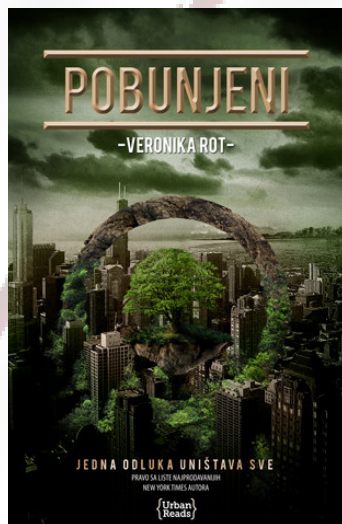
V Nemecku sa tiež veľmi nevedeli rozhodnúť, aké obálky zvoliť. Nové alebo originálne? Zdá sa, že sa nakoniec rozhodli pre kompromis. Prvá kniha je takmer identická s americkou verziou, ale druhá a tretia? Áno, základný koncept si zachovali, ale farebné obmeny neurazia a dokonca sú lahodivé pre oko. Téma bola zachovaná a navyše sa pod to nejaký grafik môže aj podpísať. Posledná kniha je asi najlepšia, pretože je úplne originálna. Temnota pozadia vyzdvihuje tému a koleso uprostred sa v prenesenom zmysle dá považovať za pôvodný kolotoč. Grafik sa s farbami skutočne pohral, jedinú výhradu mám k obrázku na prvej knihe, na ktorej mohol skutočne viac popracovať. Takto v podstate len zvýraznil farby, ktoré tam už boli.

SRBSKÁ VERZIA:

Na sto percent originálne a veľmi graficky vyspelé obálky. Srbom sa to podarilo a v tomto prípade musím povedať, že grafikov počin vyzerá ešte lepšie ako pri originálnych obálkach. V prvých troch knihách ide o rovnaké pozadie, kde sa len mení farebné spektrum a ústredný motív v závislosti od témy príbehu. Je to veľmi triezve a neurazí to, rozhodne to zaujme oko a perfektne zobrazuje námety spracované v trilógii. Pri poslednej knihe to vyzerá, akoby sa inšpirovali záberom z filmu, ale nie je to tak. Iba vyjadrili scénu, ktorá bola opisovaná predtým, čo naznačuje, že autor obálok mal skutočne dobre zmapovanú tému svojej práce.

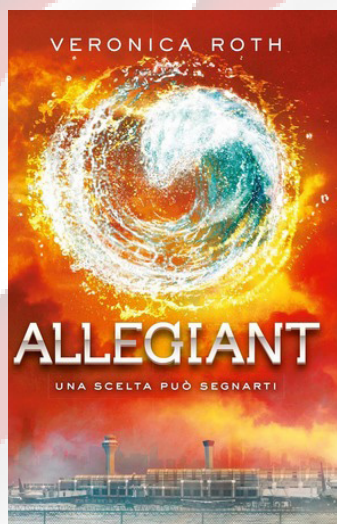
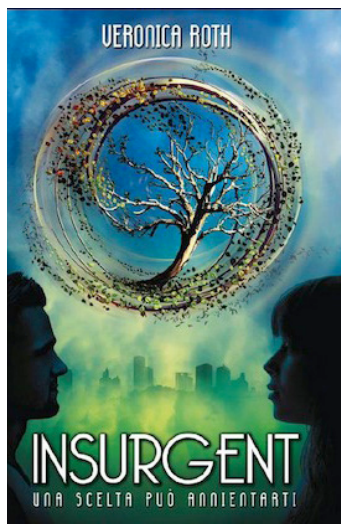
Grafik perfektne zobrazil nielen tému, ale výber farieb lahodí oku a navyše zaujme svojím spracovaním. Skvelá práca!

TALIANSKA VERZIA:

Opäť príklad nerozhodnosti vo vydavateľstve. Prvá obálka sa tvári ako zdanlivo originálna verzia, kde v pozadí spracovali hlavný motív prvej knihy a do popredia vložili dámu predstavujúcu Tris. Podľa mňa temné farby a spracovanie dobre vystihujú tému. Pri druhej knihe opäť len trochu poopravili originálnu obálku, avšak tu je snaha byť verný predlohe zjavnejšia a trochu rušivá. Pretože tie dve postavy vyzerajú ako príklad veľmi zlej fotomontáže. Potom asi grafikovi dali dovolenku a siahli proste po origináli bez nejakých väčších úprav, ktoré zahrňujú len preklad podnadpisu.

Vyzerá to, akoby na obálkach pracovali rôzni ľudia, ktorí sa len hrali a snažili sa zistiť, čo by z toho vzniklo. Nuž, hrať nech sa idú na detské preliezačky a svoju prácu prenechajú niekomu, kto ju zoberie zodpovedne.

VERDIKT:

Okrem týchto krajín knihy preložili do veľmi veľa jazykov, avšak v ostatných krajinách siahli o originálnych amerických obálkach, obľúbené sú aj anglické návrhy. V niektorých štátoch zase ešte len čakajú na vydanie zvyšných kníh, takže som ich nemohla zahrnúť do tejto malej vojny.

Avšak, ak by som sa mala vyjadriť k tým, ktoré som rozoberala - originálne obálky sú bez sporu veľmi vydarené a nečudujem sa, že po nich siahla väčšina spoločností. Ak by som si však mala vybrať z tých ostatných, bez zaváhania by som zvolila práve srbské, ktoré sú dôkazom toho, že originál nemusí byť vždy ten najlepší a najvydarenejší.

NAKONIEC EŠTE CELKOM VYDARENÁ OBÁLKA PRVEJ KNIHY Z BOSNY A FILMOVÝ PREBAL:

SERIÁLY

SERIÁLOVÉ KONCE

Všetci poznáme ten pocit, keď sledujeme nejaký seriál jeden, dva, tri a možno aj desať rokov a s nápadím a nedočkavosťou čakáme na to, kedy príde koniec. Občas sa nám dokonca stáva, že po konci túžime, no zároveň sa modlíme za to, aby nikdy nenastal, lebo koniec znamená jedno: Žiadne nové epizódy.

Najkrajšie sú bezpochyby tie závery, ktorým hovoríme happyend a aj keď každý vraví, že radšej má smutný koniec alebo otvorený, alebo zvraty, vždy nás zahreje pri srdci, keď sa naše postavy dostanú do vytúženého cieľa, skončia s tým, s kým majú, všetky otázky sú zodpovedané a... happily ever after, or longer.

Tu Vám teda prinášame osem seriálov, ktorých sladké, rozporuplné, možno prehnané konce nás nenechali chladnými.

POZOR! MOŽNÝ VÝSKYT SPOILEROV!

1. LIFE UNEXPECTED

Najzaujímavejšie na celom seriály bolo, že bol jednoducho príbehom zo života, ktorý bol podaný veľmi presvedčivo a reálne. Mladé dievča menom Lux po šestnástich rokoch nájde svojich rodičov, ktorí ju dali na adopciu a ich dokonalé životy sa tým prevrátia hore nohami. Nič už nefunguje tak, ako dovtedy a všetko naberá šialený spád.

Seriál ma zaujal od prvej časti, pričom druhá séria zdvihla latku ešte o čosi vyššie, no musím byť pri závere jednoducho trochu skeptická. Nebolo by na ňom nič zlé, ak... ak by mi neprišiel uponáhľaný. Skoky v čase nikdy neboli dobrým riešením a ja by som radšej bola, keby si seriál odkrútil aj tretiu sériu a záverečných päť minút predĺžil na záverečných štyridsať.

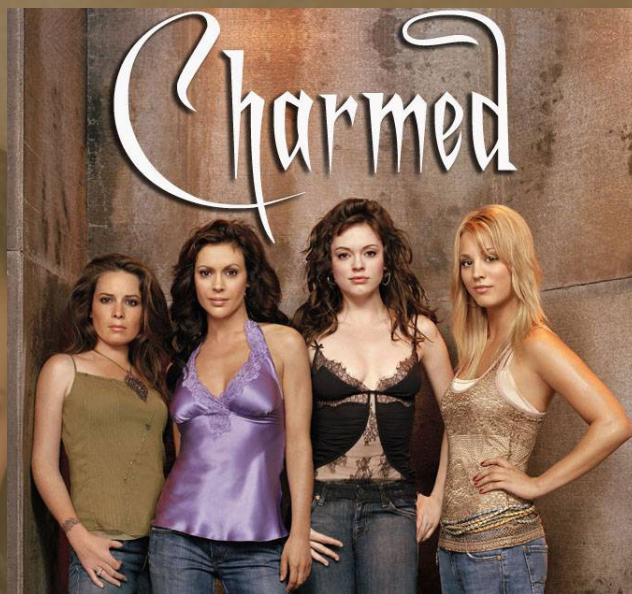
Tvorcovia nám proste naservírovali dokonalý šťastný koniec, kde každý skončil s tým, s kým mal, nikto neprišiel k ujme a všetci boli strašne happy. A ja som bola tak nejak happy s nimi.

2. CHARMED

Pre mňa sa tento seriál radí medzi top seriály, ktoré boli kedy natočené – teda čo sa tematiky mágia týka. Príbeh troch sestier, ktoré náhodou zistia, že sú čarodějnicami. Každá disponuje nejakou schopnosťou, ktorá sa postupom času rozvíja a silnie. Pochopiteľne, pokiaľ má nejaký seriál viac ako tri série, kvalita začne stagnovať a upadať (česť výnimkám), no i napriek tomu, že občas som z jednotlivých epizód mala dojem, akoby sa scenáristi motali v začarovanom kruhu, nikdy som žiadnu časť nevypla predčasne. Je jedno, či sa u nás seriál vysielal tridsiaty alebo stopäťdesiaty krát, vždy si ho s chuťou pozriem a jeho čarovný záver ma vždy nadchne.

Zlo bolo porazené, minulosť, prítomnosť aj budúcnosť zachránená, všetci sa vrátili do časov, do ktorých patrili a v ďalekej budúcnosti babička Piper číta svojej vnučke z Knihy tieňov, keď dnu vbehne tlupa ďalších detičiek, ktoré za sebou nezavrú dvere. A podarené dievčatko, ktorej Piper čítala z knihy, len mávla prstom a dvere telekinézou zavrela. Hovorí vám to niečo? Už len pre to, že seriál prakticky skončil tak, ako začal, ho budem naveky milovať. Nie je nad sentimentalitu.

3. LOST

Ďalší z rady pomerne dlhých seriálov, ktorý sa na obrazovkách udržal úctyhodných šesť sérií. Príbeh hovoriaci o skupine ľudí, ktorí uviaznu na ostrove, mimo civilizáciu, každý ukrývajúci nejaké to tajomstvo. Námet sám o sebe nie je ktovieako originálny – Ale ktorý námet by sa touto nálepkou v dnešnej dobe mohol pochváliť, však? – no zato zaujímavovo vyrozprávaný.

Čo však vyznelo relatívne rozporuplne bol záver tohto úspešného príbehu, ktorý si získal milióny divákov po celom svete a stále (aj po toľkých rokoch od konca) sa často pri novo natáčaných seriáloch stretávam s tým, že recenzenti ich porovnávajú práve s Nezvestnými.

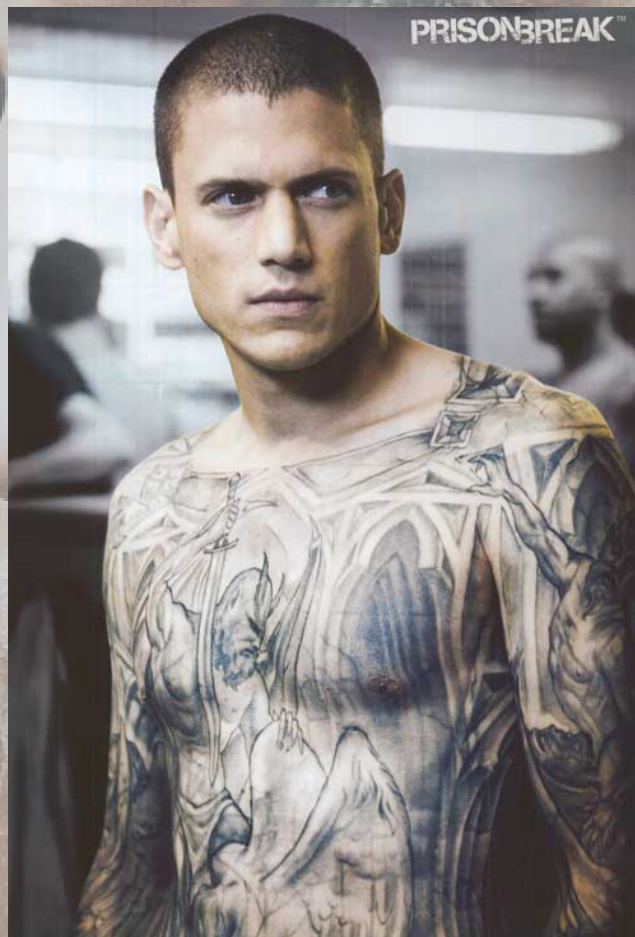
Príbeh sa skončil v podstate dobre, no rozdelil fanúšikov na dve skupiny. Jedni sa rozplývali nad tým, aký dokonalý koniec to bol a tí druhí nadávali a cítili sa byť podvedení. Či už pravom alebo nie, to nechám na posúdenie každého, no sama za seba musím povedať, že mňa koniec vôbec nepotešil. Čakala som, že budú rozlúštené všetky záhady ostrova, no tvorcovia to celé jednoducho zmietli pod koberec, z čoho som bola ešte dlho rozčarovaná.

4. PRISON BREAK

Pre mnohých seriálových fanúšikov je práve tento seriál jeden z tých najlepších, aké boli kedy vysielané. Vynikajúco obsadené postavy, ktoré nenudili, dynamický dej a dokonalý záporák T-Bag. Čo viac si divák môže želať k svojej spokojnosti?

No ako to už často býva, ani toto skvostné dielo sa pri konci nevyhlo zbytočnému preťahovaniu a tápaniu kdesi v temnote. Pri tomto seriáli sa ani nedá hovoriť o nejakom uzavretom konci, skôr mi to pripadalo, ako by si tvorcovia nechali otvorené akési zadné vrátka, veď čo ak nás raz obnovia... Smrť postavy nikdy nepoteší, ale nemôžem sa niekedy ubrániť pocitu, že scenáristi postavy zabijú, keď jednoducho už nevedia, čo s nimi.

Záverečný film k tomuto seriálu s názvom The Final Break mi prišiel nedotiahnutý, a tak nejako zbúchaný dokopy. Bol, lebo musel byť, a to ma teda pekne naštválo. Začalo to romanticky svadbou Michaela a Sary, skončilo to smrťou, nezodpovedanými otázkami a Sarou, ktorá sa dala na večný útek. Hold, aj s takýmito koncami sa občas diváci musia zmieriť.

5. TRUE BLOOD

Upírsky seriál – pre mňa definitívne jeden z najlepších. Tvorcovia sa nebáli striekajúcej krvi, zabíjania, sexu, drog... no proste, ak sa niekto pustí do tohto diela a čaká Twilight, bude veľmi sklamaný. Ak niekto túži po pravom upírskom príbehu, ktorý obsahuje to, čo má, bude nadšený.

Prvé tri série ma absolútne dostali a celé som si ich pozrela behom dvoch týždňov – to už za niečo hovorí. Seriál prináša tak trochu zvrátený pohľad na svet, kde sa ľudia a upíri učia žiť vedľa seba. Vedci vymysleli syntetickú krv nazvanú True Blood, ktorá upírov zasýti a preto sa už viac nemusia krmiť na ľuďoch. Upírom však pochopiteľne táto pochúťka nešmakuje a do popredia vystupujú aj „záporáci“, ktorým sa celé to spolunažívanie s upírmi ani trochu nepáči.

Posledná časť so sebou priniesla vlnu rozporuplných pocitov. Podaktorí sa na záver seriálu poťažovali, iní si ho, naopak, vychutnali. Ja sa nachádzam... povedzme, že niekde uprostred. Seriál, ktorý bol drastický, originálny, krvilačný, totálne šialený, si jednoducho nezaslúžil koniec ako vystrihnutý zo španielskej telenovely. No čo, aj keď všetci svorne tvrdíme, že máme radšej smutné konce, tie šťastné nás tak či tak akosi podivne uspokojia.

6. THE O.C.

Tento seriál svojho času prilákal k obrazovkám milióny teenagerov, ktorí ho neraz považovali za najlepší seriál pre pubertákov. Bez mučenia sa priznávam, že ja som tomu fenoménu prepadla tiež a nikdy som si nenechala ujsť ani jednu jediná časť. Skvelý výber hercov je v podstate čerešničkou na torte, ich charaktery sú uveriteľné, nie sú na hlavu postavené a občas je to aj celkom vtipné. Nenazvala by som to práve svetoborným dielom, ale za pozornosť tento seriál stojí určite a je to jeden z tých televíznych príbehov, ktorý dostane plnohodnotný a hlavne zmysluplný záver, ktorý zodpovie všetky otázky.

Po Marissinej smrti som bola v rozpakoch z toho, kam celý dej smeroval, no scenáristi to v záverečnej časti krásne uzavreli a našťastie sa rozhodli, že žiadne zbytočné preťahovanie sa nekoná. Sandy odišiel učiť na vysokú, Seth a Summer sa vzali a z Ryana sa stal architekt, v ktorého pohľade bolo v záverečnej scéne vidno presne tú istú iskru, akou oplýval Sandy na začiatku. Čo viac si želať?

7. SMALLVILLE

Komixový seriál, ktorý sa dokázal udržať na televíznych obrazovkách až neuveriteľných desať sérií, čo už niečo znamená. Väčšinou sa držal na vysokej úrovni a ja si pamätám, ako nedočkavo som vždy čakala na ďalšiu epizódu, a to vôbec nie som fanúšikom Supermana, ani iných komixových superhrdinov, no Smallville bude mať v mojom srdci vždy špeciálne miesto. Posledná epizóda so sebou niesla vysoké očakávania a myslím, že z väčšej časti sa scenáristom podarilo ich aj naplniť. Čo mne na závere najviac prekážalo bolo, že Lex dostal až príliš málo priestoru – po tom všetkom si ho zaslúžil viac a ja som viac-menej dúfala, že sa záverečná časť o čosi viac povenuje vzťahu Lex-Clark. Na druhej strane ma potešilo, že Oliver mal v závere svoje dôstojné miesto a priznávam, že som očakávala, že scenáristi kohosi vo finále aj popravdia – môj typ bola Tess a nebudem sa tváriť, že ma neteší, že som trafila. Páčili sa mi flashbacky, no nepáčil sa mi záverečný skok v čase. Ale čo ma teda dostalo, bola úplne posledná scéna Clarka v obleku Supermana. Za tú dávam aspoň stojeden bodov.

how i met your mother

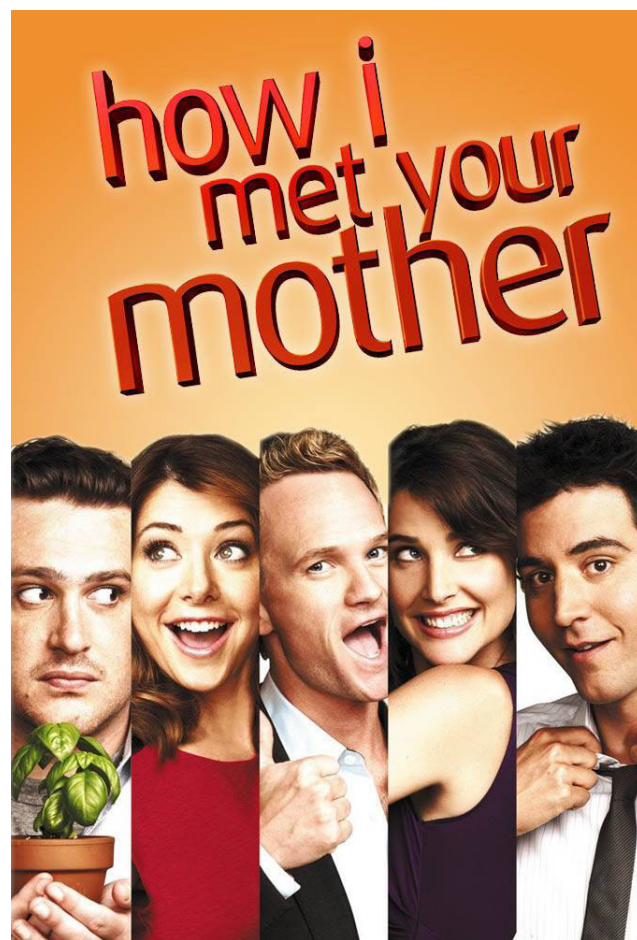
8. HOW I MET YOUR MOTHER

Komediálny seriál, ktorý dokáže pôsobiť ako liek na zlú náladu či nudu. U mňa tento sitcom fungoval na sto percent a dokázal ma poriadne zabaviť. Jeden z mála seriálov, ktorý ma pri obrazovkách udržal aj desať epizód nepretržite.

Deväť sérií sa môže zdať veľa, no podľa mňa to bolo tak akurát. Nápad, že sa tá posledná bude venovať len svadbe bol zaujímavý, no úprimne, HIMYM nikdy nebol seriálom zo života a preto ma záverečná časť priam šokovala - moja sánka skončila na zemi a oči sa mi od samého údivu vykotúľali z jamiek.

Seriál bol o tom, ako Ted rozprával svojim deťom, ako spoznal ich matku a my napokon vlastne zistíme, že to tak veľmi o matke ani nebolo. Nakoniec skončil s Robin, ktorá ma občasne štvala. Ted jej dal všetko a ona to proste zahodila za hlavu a rozhodla sa ísť ďalej. To, že si uvedomila, že Ted je vlastne pre ňu ten pravý bolo... nasilu. Aj keď jej vzťah s Barneyem bol od začiatku predurčený k záhube.

A k alternatívnemu koncu môžem povedať hádam len jedno - falošný happyend.

V ŘÍŠI LORŮ

(IMMORTALS AFTER DARK)

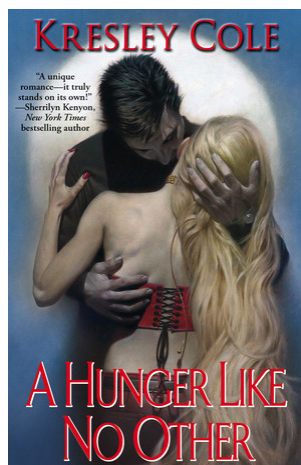
Fantastické bytosti v novom šate, ktoré Vám vyrazia dych

Hlad jako žádný jiný

Vlkodlak Lachlain MacRieve je už víc než sto let týraným vězněm upírů. Jednoho dne vycítí, že se objevila žena, která byla stvořena pouze pro něj. Využije chvilkové nepozornosti trýznitelů, vysvobodí se z okovů a vydává se na cestu do Paříže. Tam sice stopu ztrácí, ale nenechá se odradit a hledá svou vyvolenou ženu dál. S hrůzou zjišťuje, že je jí upírka Emmaline Troyová.

Lachlain ovšem netuší, že Emma je napůl upírka, napůl valkýra. Unese ji k sobě domů, do Skotska. Při společném životě pak poznávají nejen jeden druhého, ale i každý sám sebe. Plachá a bázlivá Emma se proměňuje v silnou ženu, která ví, co chce. Lachlain je původně odhodlaný, že ji prostě přiměje k tomu, aby žila po jeho boku, ale ve hře zdaleka nejsou pouze jeho přání.

Upíři navíc zjistí, kdo Emmaline je, a chtějí ji získat pro sebe...

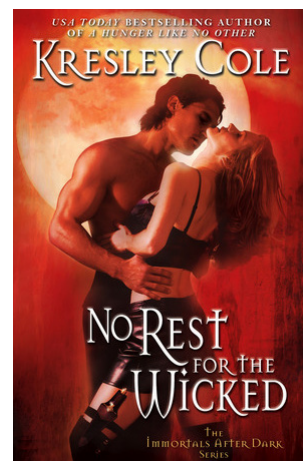
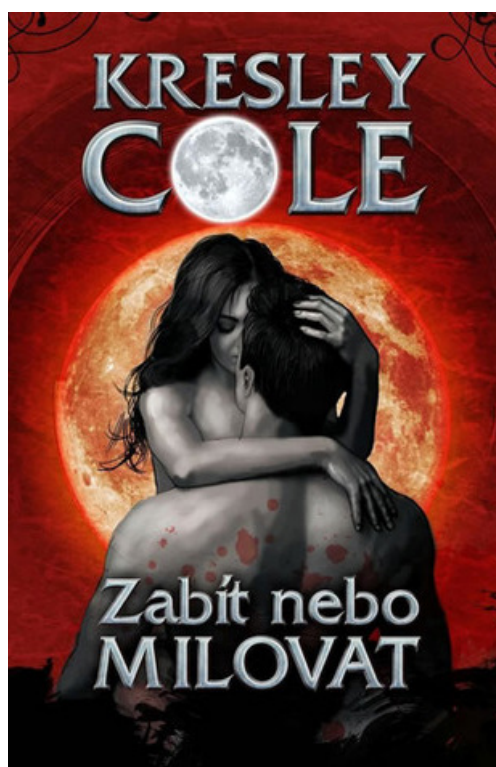

Zabit nebo milovat

Valkýru Kaderin Odměřenou pronásleduje tragická událost: přišla o dvě sestry. Je odhodlaná, že se zlu postaví tváří v tvář a sestry pomstí. Shodou okolností dostane za úkol zabít upíra. Jenže nemůže. Osud si totiž pro ni připravil nelehký úkol: upíra Sebastiana. Právě on v ní poprvé od smrti sester probudí plamínek v srdci a navíc tvrdí, že Kaderin je jeho nevěsta. Udělá cokoli, aby jí to dokázal. Kaderin je z toho dost nešťastná, protože na tohle zrovna nemá náladu. Každý rok se totiž účastní soutěže a letos jde skutečně o hodně.

Sebastiana Wrotha nechal v upíra proměnit jeho bratr. Stalo se to už před stovkami let, přesto mu nikdy neodpustil. Nedočkavě se chystá na smrt... tedy do okamžiku, než pozná Kaderin. Nechápe, jak by taková dračice a kráska v jedné osobě mohla být jeho nevěstou. Ale co, na tom nesejde, hlavně aby pochopila, že byla stvořena pouze pro něj. Zatím s ním nechce jít dobrovolně a

on si s ní neví rady. Ještěže je trpělivý a má pro strach uděláno. Ale stejně by neškodilo, kdyby mu byl osud nakloněný a trochu mu pomohl...

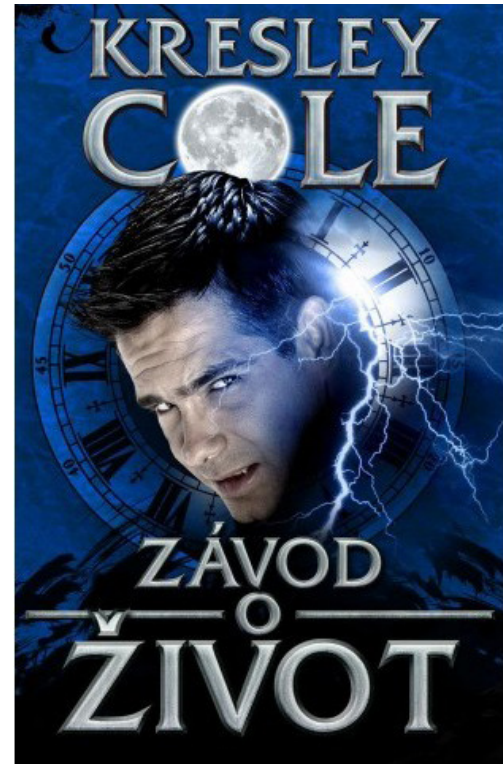
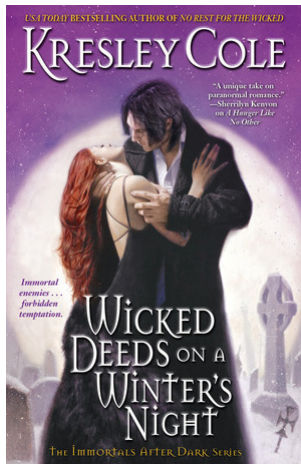

Závod o život

Lykaj Bowen McRieve je v životě hodně málo šťastný. Celých sto osmdesát let truchlí pro svou milovanou manželku. Ještě horší než samota jsou pocity viny, které ho pronásledují na každém kroku. Právě proto se přihlásí do závodu Kvapík za talismany, aby získal hlavní výhru: klíč k cestě do minulosti. Chtěl by se vrátit v čase a zachránit ženu, kterou tolik miloval... Od té doby obrnil

sebe i své city a žádnou jinou ženu do svého života nepustil.

Jenže na výhru si brousí zuby i čarodějka Mariketa Očekávaná. Chce ostatním čarodějkám dokázat, že má na víc, než si ony myslí. V sázce je nejen její pověst. Nepočítá však s tím, že se s Bowenem začnou vzájemně přitahovat. On ji pochopitelně odmítá, protože Lykajové čarodějkami opovrhují, ale srdce mu říká něco jiného než rozum. Srdce nakonec zvítězí a Bowen nasadí veškerý svůj um nikoli na získání trofeje, nýbrž na záchranu Mari.

Kresley Cole pre mňa rozhodne nie je neznáma autorka. Už pred rokmi som narazila na prvé knihy z jej pera, avšak neboli to príbehy zo žánru fantasy, ale historické romancy. Plné romantiky, veľmi jednoduché príbehy, ktoré človeka nenúti príliš rozmýšľať, skôr si len oddýchnuť. Niečo podobné som preto očakávala od tejto série. Nemohla som sa viac myliť.

Iste, vedela som, že ide o paranormálne romancy. Podľa popisu bolo jasné, že tam budú upíri, vlkolaci a všetky tie staré a známe bytosti, ktoré človeku dokážu liezť na nervy svojou stereotypnosťou. Avšak nie vždy ide o originalitu. Nemusíte vymyslieť vlastné postavy s krkolomnými názvami a podobou, ktorá sa nedá ani len predstaviť, nieto ešte opísať. Niekedy len stačí pozmeniť vlastnosti známych charakterov, ktoré všetci poznáme a pri ich výskyte v knihe len prevraciame oča-

mi. V tejto sérii k tomu nedostanete veľa príležitostí.

Na začiatku ma hneď prekvapilo spracovanie. Štýl autorky sa úplne líšil od toho, čo som si predstavovala podľa predošlej romantiky, takže som ostala pozerat' s otvorenými ústami. Opis sveta i všetkých pravidiel ma zaujal prepracovanosťou i jednoduchosťou zároveň. Všetko

má svoje miesto a hlavne pravidlá, ktoré sa musia dodržiavať. Všetko je vykreslené veľmi verne, takže nebol problém predstaviť si to.

Viac ako zvolené prostredie dokážu zaujať jednotlivé charaktery. Viaceré postavy majú podobné vlastnosti, pretože patria k rovnakému národu. Niektoré sú výraznejšie a na iné zase ihneď zabudnete. Čo nemusí byť na

škodu, hlavne keď si spomeniem, koľko dielov má táto séria. Ale pri hlavných postavách to môže zamrzieť, nemyslím si, že táto autorka by s úrovňou svojich diel naozaj musela charaktery písať cez kopirák. Alebo to možno bol zámer, ktorý som si doteraz neuvedomila, to skutočne posúdiť nemôžem.

Jednoznačne ma potešilo, že upíri a vlkolaci v jej podarí ma skutočne bavia. Sú takí, na akých som zvyknutá. Násilníci, nevrlí, nesmrteľní a majú svoje obmedzenia, ale aj výhody. Taký upír je vlastne mŕtvy až do momentu, keď nenájde svoju nevestu a potom akoby ožil. A to doslovnejšie, než by človek čakal. Nielen, že mu začne biť srdce, ale začnú ho prenasledovať aj iné túžby. Vzhľadom na charakter série a žáner paranormálnej romancy, asi skutočne nemusím veľmi rozpisovať.

Vlkolakov mám zase rada bez ohľadu na podobu, v akej sa v jednotlivých príbehoch vyskytujú a veľmi ma potešil mix starých a nových schopností týchto chlpáčov. Priznávam, som voči nim zaujatá, čo bol možno aj dôvod, prečo som po tejto sérii pôvodne siahla.

Najviac však fascinujú postavy, ktoré sú doteraz neznáme, alebo nie až tak frekventované. Napríklad také valkýry. Ako nadšenec mytológie som o nich už neraz čítala, avšak nikdy som sa s nimi nestretla vo fantastickej alebo nejakej inej literatúre, staré báje nerátam.

V tejto sérii však hrajú veľmi veľkú úlohu a väčšinou predstavujú hlavné postavy. Týmto faktom sa vlastne jednotlivé príbehy stávajú príťažlivejšími. Kto by nechcel čítať o bytostiach, ktoré sú tak trochu záhadou a tým pádom nemá autor žiadne obmedzenia. A navyše vás tieto valkýry budú nesmierne baviť a ich príbehy vás tak pohltia, že to všetko budete prežívať s nimi.

*"They say I'm as
fickle as water, as shy as frost
and as indifferent as a
kizzard. It's rumored
my body is pure as driven snow.
Nobody imagines
that I might
be full of fire."*

Prečo začať čítať túto sériu?

Kresley Cole je veľmi nadaná autorka a o jej obľúbenosti iste svedčí aj mnoho vydaných kníh z rôznych sérií a ešte viacerých žánrov. So slovíčkami sa hrá veľmi svedomito a venuje sa rôznym témam. Ak by sme si to všetko rozobrali na drobné, zistili by sme, že sa stereotypne venujem problémom, ktoré nájdeme v každej druhej knihe. Neohúri teda svojou originalitou, ale tým spracovaním.

Všetko prezentuje s iskrou, ktorá pôsobí takmer skutočným dojmom. Čitateľa potom vtiahne do deja aj skvele zvládnutou emocionálnou sférou, ktorá vás prinúti plakať, smiať sa, desiť sa alebo tešiť na to, čo sa stane. Akcia strieda menej dynamické opisovanie príbehov alebo už spomínaných citov. Iskru tomu dodáva najmä celkový humor vnesený do zdanlivo vážnych tém. Takže sa niekedy pristihnete pri tom, že sa smejete na niečom, čo by vás za normálnych okolností rozplakalo.

Každá kniha predstavuje vlastne príbeh iného ústredného páru, ale neprídeme o ne ani po otočení poslednej strany, len sa presunú do úzadia. Tým pádom to nie je ako skok do neznáma.

Čo môže zamrzieť je veľmi obľúbené prostredie amerického mesta New Orleans. Iste, je to krásna destinácia a možno aj magická, ale pri frekvencii, s akou je využívaná pri rôznych sériách takmer po celom svete, človeku už začne liezť hore krkom. Bohužiaľ to vo mne vyvolalo trošku nechuf, avšak, autorka opäť prekvapila, keď niektoré etapy príbehu presunula na iné, ešte nepreskúmané miesta.

Škótska vysočina, exotické destinácie i strašidelné pevnosti veľmi vhodné a hlavne vkusne dopĺňajú celkovú základňu kulís. Tak sa stane, že keď už naozaj nepredpokladáte nijaké prekvapenie, Kresley vám nejaké veľmi rýchlo naservíruje.

Osudy hlavných i vedľajších postáv sú zasadené do pozadia, ktoré zvyšuje dynamiku rozprávaného príbehu. Všetko to s nimi prežívate aj vďaka skvele zvládnutým opisom. Všetko to dopĺňajú nezvyčajné okolnosti alebo nie tak veľmi opozierané zápletky. Možno nemusíte prísť s niečím dokonale originálnym, ale netradičné môže byť všeličo. Napríklad aj nepredpokladaný pôvod hlavnej postavy.

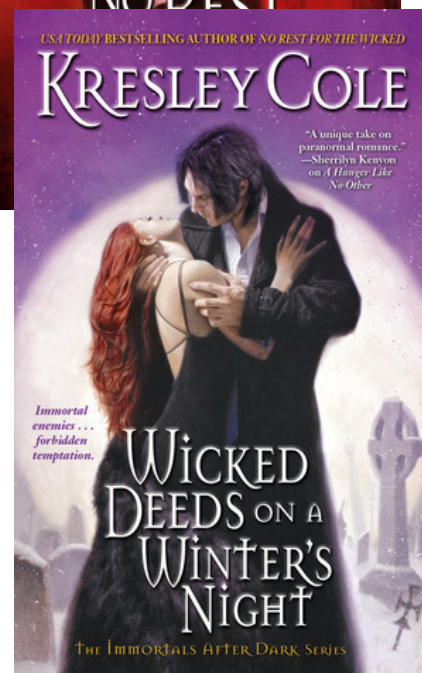
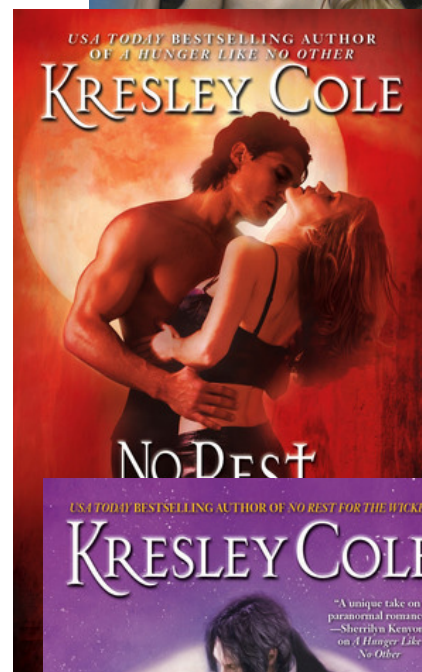
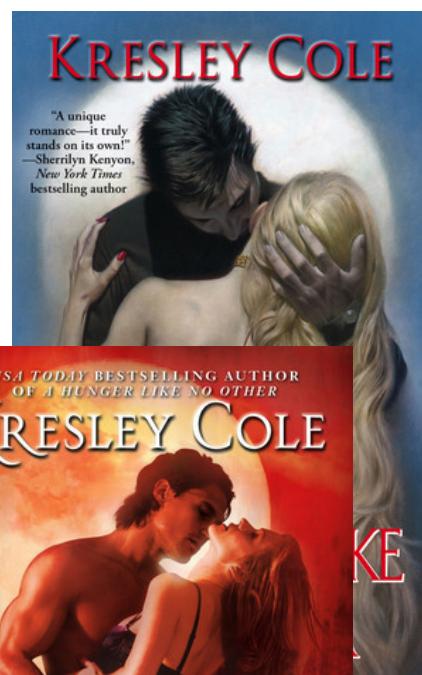
Znie to nudne, ale nie v ničom, čo spracovala Kresley. A navyše vás neustále bude baviť vnímanie času nesmrteľných bytostí. Pre nich sú desaťročia ako minúty alebo dokonca okamihy. Kto by nechcel mať nevyčerpatelnú zásobu času na prežívanie osudovej lásky. Hej, sú to paranormálky, takže sa pripravte aj na nutnú dávku romantiky. Čiže áno, príbehy sú vystavané hlavne na ľubostnej linke príbehu, ktorú vkusne dopĺňajú akčnejšie sekvencie.

Netuším, prečo ma séria vlastne tak baví. Je plná kliše, poväčšine je zasadená do prostredia, ktoré je všetkým známe a nemá zdanlivo čo ponúknuť. Len teraz z hlavy by som vedela vymenovať aspoň päť ďalších kníh, ktorých príbehy sa odohrávajú práve v New Orleans.

Dokonca tam vystupujú upíri a vlkolaci, čo niektorí považujú za prepád spisovateľského talentu. Keď neviete písať, napchajte tam vyciciavačov krvi a chlupáčov so schizofréniou. Ale nie je to vždy o dôvodoch, prečo by sa vám kniha nemala páčiť, ale o tých maličkostiach, ktoré vás bavia. A keď sa nad tým tak zamyslíte, zistíte, že postavy vás dokážu dojať i rozosmiať.

Dej plynie dynamicky, raz sa spomaľuje, inokedy zrýchľuje. Osudy sú plné záhad, ktoré sa snažíte rozlúštiť. Možno nie z kriminalistického hľadiska, ale aj to malé tajomno vzbudzuje záujem. A čo je najdôležitejšie, nesmrteľné osoby sa tiež dokážu v rámci svojej povahy i zvykov vyvíjať.

A nie sú to snáď tie základné fakty, ktoré na knihe dokážu najviac zaujať?

Fakty o sérii, ktoré ste možno nevedeli:

- Na Slovensku zatiaľ nebola preložená ani jedna kniha a nič nenasvedčuje tomu, že by sa k niečomu takému schyľovalo, avšak v Česku sa o preklad série postaralo vydavateľstvo Baronet. Zatiaľ vyšlo len prvý päť kníh a osud zvyšku je otázný.
- V sérii zatiaľ vyšlo 14 samostatných kníh, pričom 15. bude publikovaná niekedy v priebehu roka 2015.
- Prvá kniha Hlad jako žiadny jiný obsahuje aj krátku novelu s názvom Vojevůdcova věčná touha spolu s krátkou „poznámkou“ popisujúcou vznik valkýr.
- Vo väčšine autorkiných príbehov vystupujú hlavní hrdinovia, ktorí sú buď pôvodom zo Škótska, alebo sú to Škóti v pravom slova zmysle.
- Celá séria je najviac sústredená práve do New Orleans, pretože pre autorku predstavuje veľmi známe prostredie. Vyrástla len pár hodín od mesta a spolu s priateľmi tam videla veci, ktoré sa absolútne vymykali logike. Preto tvrdí, že je to dokonalé miesto, kde by akýkoľvek nesmrteľný mohol bez problémov zapadnúť.
- Niektoré udalosti boli inšpirované autorkinými vlastnými zážitkami.
- Prvá kniha bola zatiaľ preložená do 16 rôznych jazykov.

SUZANNE COLLINS

„May the odds be ever in your favor“ - „Nechť vás provází štěstěna.“

Každý si jistě po přečtení tohoto sloganu vybaví barevnou a potrhlou Effie (Cetkie) Trinketovou, moderátorku Hladových her pro dvanáctý kraj. Po této větě začal pro Katniss a Peetu boj o život, pro čtenáře a diváky však největší a nejúspěšnější knižní trilogie Hunger games.

Suzanne Collins (*1962) je americká spisovatelka a autorka bestsellerů Podzemních kronik a Hunger games. Vystudovala obor dramatického psaní na New York University a získala titul M.F.A. (Master of Fine Arts). V současnosti žije se svou rodinou v Connecticutu.

Roku 1991 začala spisovatelskou dráhu, konkrétně jako scénáristka pořadů pro děti a později se vrhla i na psaní svých prvních knih Podzemní kroniky, kde inspirací byla Alenka v říši divů. V roce 2008 vyšla první kniha trilogie Hunger games - Aréna smrti, kterou vydalo nakladatelství Fragment roku 2010. Námět ji napadl při přepínání kanálů v televizi mezi zprávami z války v Iráku a různými reality show. Inspirace přicházela i ze čtení mytologického příběhu o Minotaurovi a Theseovi a ze zkušeností armádní dráhy svého otce, díky kterému pochopila skutečné problémy chudoby, hladu a následky války. Jen prvního dílu se v Americe prodalo 1,5 milionu výtisků a na žebříčku New York Times se udržel přes šedesát týdnů. Druhý a třetí díl (Vražedná pomsta a Síla vzdoru) vycházely rok po sobě a Suzanne Collins se díky velkému úspěchu zařadila na seznam mezi nejvlivnější lidi sestavovaný magazínem Times.

Práva na filmové zpracování trilogie zakoupila společnost Lions Gate Entertainment a sama autorka se podílela na scénáři prvního dílu, který měl premiéru na jaře 2012. Po veleúspěchu prvního dílu následoval díl druhý a první část závěrečného dílu. Již teď se můžeme těšit na poslední akční a dobrodružnou část, která by u nás měla mít premiéru 19. listopadu tohoto roku.

KRVAVÁ HRABĚNKA - Linda Laffertyová

VYDAVATELSTVO: Jota (ČR)

Mocná kletba se táhne napříč staletími až do dnešních dnů...

Na počátku sedmnáctého století vládla na čachtickém hradě ve slovenském vnitrozemí Alžběta Báthoryová, neblaze proslulá „krvavá hraběnka“. Při bizarních nočních rituálech mučila a vraždila mladé ženy, které si vybírala za služby. Dábelská, démonická žena, postrach Královského Uherska – koupala se v jejich krvi, aby si zachovala mládí.

O čtyři sta let později se ozvěny hraběnčiny pověstné krutosti začnou objevovat v coloradském městečku Aspen. Betsy Pathová, psychologka s neobyčejně pronikavou intuicí, má mezi pacienty nekomunikativní mladou dívku Daisy Hartovou, u níž jednoho dne nastane průlom v léčbě. Společnými silami se snaží čelit minulosti, která je pronásleduje na každém kroku, a pochopit její dopad na současnost. Betsy a její problematická, leč vnímavá pacientka se nakonec dopátrají pravdy: kletba rodu Báthoryů žije dál a je stále tak mocná, že může i v dnešní době napáchat velké zlo.

Příběh plný palácových intrik a citlivě vykreslených postav, skvěle okořeněný dobovými detaily, osciluje mezi naším známým, moderním světem a východní Evropou sedmnáctého století, jež před čtenářovými očima nečekaně ožívá ve všech barvách.

ŠTYRY - Veronica Roth

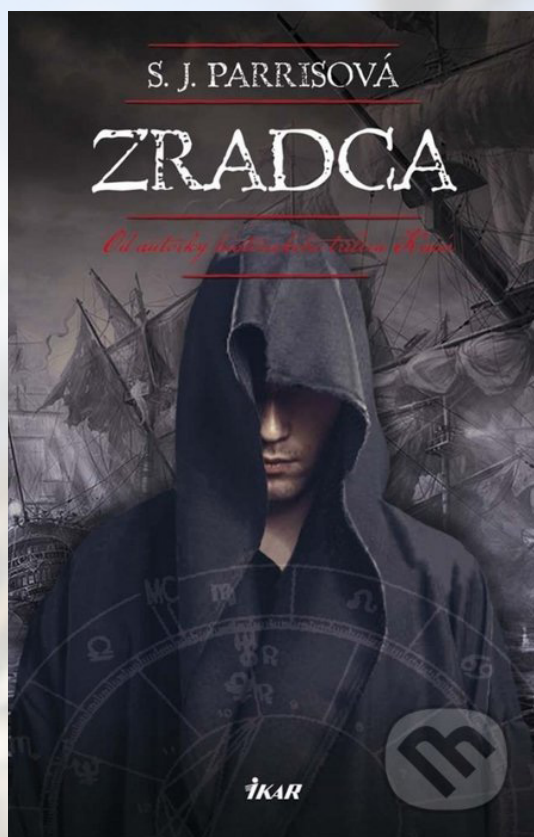
VYDAVATELSTVO: Slovart (SR); Cooboo (ČR)

Exkluzivna zbirka poviedok k megaúspešnej dystopickej sérii kníh od *Veronicy Roth* - *Divergencia*, *Rezistencia* a *Experiment*.

ZBIERKA PRÍBEHOV PRIBLIŽUJE život *Tobiasa Eatona*, neskôr známeho ako *Štyri*. Zistíte, čo sa premieľalo hlavou Tobiasovi pred jeho rozhodovacou ceremóniou, čo ho donútilo opustiť rady Sebazaprenia, ako si poradil s iniciačnou skúškou v Neohrozenosti, prečo si vybral postavenie, v ktorom napokon stretol Tris, ktorá navždy zmenila jeho život.

Veronica Roth nám v poviedkach *Utečenec*, *Kandidát*, *Syn* a *Zradca* predstaví *Tobiasa Eatona-Štyriho*, ako sme ho doteraz nepoznali. Súčasťou knihy sú aj tri exkluzívne scény z knihy *Divergencia* vyrozprávané z Tobiasovho pohľadu.

ZRADCA - S. J. Parrisová

VYDAVATELSTVO: Ikar (SR)

August 1583. Giordano Bruno, kacír na úteku pred inkvizíciou, pricestuje v spoločnosti priateľa sira Philipa Sidneyho do Plymouthu. Tu sa chcú pripojiť k flotile Francisa Drakea, ktorý sa pripravuje na odvážnu výpravu proti Španielom, aby odvrátil blížiacu sa vojnu. Bruno však netuší, že Sidney sa vydáva na plavbu preto, aby sa mohol vrátiť ako hrdina a jeho zavliecť do Nového sveta. Keď na palube Drakeovej lode objavia mŕtvolu muža, poverčivých členov flotily zachváti strach. Hrozí, že expedícia sa skončí skôr, ako sa začne. Hoci smrť námorníka na prvý pohľad vyzerá ako samovražda, niečo tu neseďí.

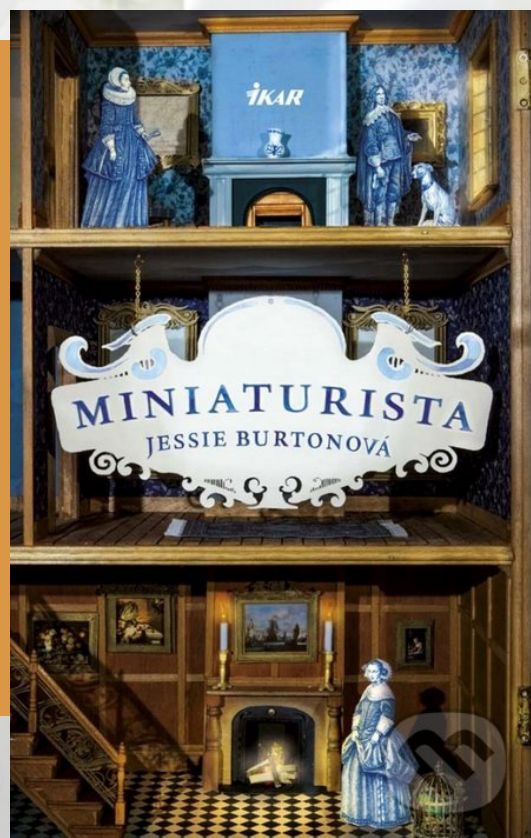
Filozof Bruno sa pustí do vyšetrovania, preniká do zložitých vzťahov medzi členmi posádky a zisťuje, že niekto z nich v sebe nosí vražednú nenávisť. Pátranie ho zavedie do zlovestných plymouthských uličiek, kde odhalí najtemnejšie tajomstvá mesta. Musí konať, lebo prípadný neúspech by mal katastrofálne následky nielen preňho, ale aj pre celé Anglicko.

MINIATURISTA - Jessie Burtonová

Vydavateľstvo: Ikar (SR); Knižní klub (ČR)

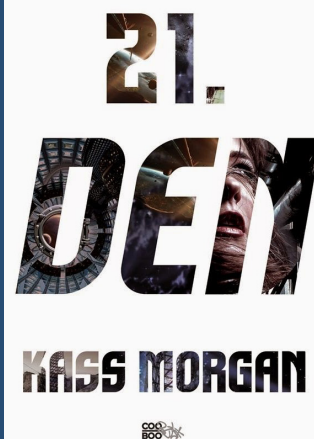
Jednoho podzimného dne roku 1686 klepe na dvere veľkolepého domu v najbohatší časti Amsterdamu osmnáctiletá Nella Oortmanová. Prijela z chudé venkovské rodiny, aby sa ujala role manželky zamožného kupce Johannese Brandta, avšak miesto milujúciho manžela ji privítá jeho odměřená sestra, černý sluha a prostořeká služebná. Když se Johannes později vrátí z cest, věnuje Nelle velice zvláštní svatební dar – skříňkovou repliku jejich domu. Nella si do ní objedná zařízení od tajuplného miniaturisty a od té chvíle se začnou dít prapodivné věci...

Román zachycuje dramatické osudy rodiny Brandtových na pozadí Amsterdamu sedmnáctého století, kdy toto město patřilo k nejbohatším a nejvlivnějším centřům své doby.

VYDAVATELSTVO: Cooboo (slovenská aj česká verzia)

Již stovky let na Zemi nikdo nevkročil – až do teď. Od přistání stovky odsouzců uplynulo již 21 dní. Jsou to jediní lidé, kteří žijí na planetě... nebo si to alespoň myslí. V tváři tvář neznámému nepříteli se Wells pokouší udržet skupinu pohromadě. Clarke se zatím snaží odhalit tajemství údajně opuštěné planety a pomoci Bellamymu najít jeho sestru – bez ohledu na možné následky. A na vesmírné stanici musí Glass podstoupit nemyslitelnou volbu mezi životní láskou a životem samotným. V tomto vzrušujícím pokračování knihy Prvních 100 Kass Morganová odhaluje neuvěřitelná tajemství, zpochybňuje všechny základní jistoty a testuje pevnost lidských vztahů. A jestliže chce sto odsouzců přežít, musí si uvědomit, že existuje jen jediné řešení – zapomenout na všechny spory a spolupracovat.

KRÁLOVNA TEARLINGU - Erika Johansenová

VYDAVATELSTVO: YOLi (SR); YOLi CZ (ČR)

V deň svojich devätnástych narodenín sa princezná Kelsea, vychovávaná vo vyhnanstve, vydá na nebezpečnú púť. Márnivá a sebecká kráľovná Elyssa je mŕtva a Kelsea musí zasadnúť na trón, ktorý jej právom patrí. Na dievča s nezvyčajnou jazvou a magickým náhrdelníkom však z každej strany striehnu nepriatelia. Urobí všetko pre to, aby zabránili jej korunovácii za vládkyňu Tearlingu. Neboja sa použiť ani najtemnejšiu mágiu. Hoci Kelsey koluje v žilách kráľovská krv, necíti sa ako vodkyňa. Nepozná svoj ľud a nevie nič o krutovláde svojej matky ani všetkých hrôzach, ktoré sa v krajine dejú.

Kelsea sa nepoddáva, no stačí jediný trúfalý čin následníčky trónu a kráľovstvo zasiahne nemilosrdná pomsta tyranskej vládkyne susedného Mortmesnu, červenej kráľovnej, obávanéj čarodejnice. Až vtedy sa ukáže, komu môže Kelsea skutočne dôverovať. Mladá vládkyňa sa tak podrobí skúške ohňom, ktorá z nej spraví legendu... ak sa jej podarí ostať nažive.

du... ak sa jej podarí ostať nažive.

NÁSTROJE SMRTI 6: MĚSTO NEBESKÉHO OHNĚ - Cassandra Clareová

VYDAVATELSTVO: Knižní klub (ČR)

Na svět lovců stínů padla temnota, zavládl chaos a zkáza. Clary, Jace, Simon a jejich přátelé se nyní musí spojit proti největší hrozbě, jaké kdy čelili – Claryinu vlastnímu bratrovi. Sebastian Morgenstern přešel do útoku a systematicky zasévá rozkol do řad lovců stínů. Pomocí Poháru smrti mění lovce stínů v bytosti z nočních můr, rozvrací rodiny, odtrhává od sebe milence a jeho temná armáda se stále zvětšuje. Nic na tomto světě nemůže Sebastiana porazit – ale kdyby se někdo odvážil do světa démonů, mohla by tu být naděje...

KRÁLOVNA

UKÁŽKA Z KNIHY

TEARLINGU

ERIKA
JOHANSENOVÁ

YOLiW

PRVÁ KAPITOLA DESIATY KŔŔŔ

Glynnovská kráľovná – Kelsea Raleighová Glynnová, desiata kráľovná Tearlingu. Takisto známa ako Poznačená kráľovná. Vychovaná Carlinou a Bartolomejom Glynnovcami (Barty Dobrý). Matka: Elyssa Raleighová. Otec neznámy; pozrite dohady v Prílohe XI...

Raná história Tearlingu
Ako ju rozpovedal Merwinian

Kelsea Glynnová nehybne sedela a sledovala, ako sa oddiel blíži k statku. Muži cválali ako vojenská rota s predsunutými hliadkami na krajoch, zahalení v sivých háboch tearlinskej kráľovnej stráže. Plášte sa im pri jazde vlnili a odhaľovali cenné zbrane – meče a krátke nože vyrobené z mortmesneskej ocele. Jeden z mužov mal dokonca palcát. Kelsea videla z jazdcovho sedla vytrčať ohavnú hlavicu s ostňami. Mrzutosť, s akou viedli kone k chatrči, jasne vyjadrovala, že tu nie sú dobrovoľne.

Kelsea zahalená v plášti s kapucňou sa usadila v bútlavine stromu asi desať metrov od dvier do chatrče. Sedela tam s takou dokonalou rovnováhou, že strom nevydal jediný zvuk, ktorý by ju prezradil. Rokmi lekcii z lesoznalectva si vypestovala schopnosť stať sa súčasťou stromu a skryť sa. Od kapucne až po čižmy bola oblečená v tmavozelenej borovicovej farbe. Na krku sa jej na retiazke z rýdzeho zlata hojdal zafír. Šperk jej zvykol nepríjemne vyskočiť spod blúzy, len čo si ho tam zastrčila. Dnes bol zafír zdrojom všetkých jej problémov.

Deväť mužov, desať koní.

Vojaci dorazili na svah pred chatrčou a zosadli z koní. Keď si stiahli kapucne, Kelsea si všimla, že ani jeden z nich nebol ani zďaleka v jej veku. Boli to tridsiatnici a štyridsiatnici, všetci s rovnako tvrdým a ošľahaným výzorom, ktorý bol daňou za život bojovníkov. Zahľadeli sa na chatrč, vojak s palcátom čosi zamrmlal. Ruky im automaticky zbehli k mečom.

„Bude lepšie, keď to rýchlo vybavíme.“ Vysoký, štíhly muž, ktorého panovačný tón prezrádzal, že ide o vodcu, podišiel k dverám a trikrát zaklopal. Okamžite sa otvorili, akoby tam Barty celý čas čakal. Kelsea si aj zo svojej pozorovateľne všimla, že má na okrúhlejšej tvári vrásky, opuchnuté oči červené. Ráno poslal Kelseu do lesa, neželal si, aby sa prizerala jeho žiaľu. Kelsea protestovala, no Barty nestrpel neposlušnosť, a napokon ju jednoducho vystrčil z dvier so slovami: „Choď, dievča, rozlúč sa s lesmi. Iste uplynie veľa času, kým ti dovoľia slobodne sa pohybovať.“ Kelsea teda poslúchla a celé dopoludnie sa túlala v lese. Preliezala popadané stromy, zavše zastala a započúvala sa do nehybných lesov – do tej dokonalej nehybnosti ostro kontrastujúcej s hojnosťou života, čo sa v nich skrýval. Dokonca z dlhej chvíle chytila kráľika. Pustila ho však – Barty s Carlinou nepotrebovali mäso a zabíjať len tak pre radosť ju nebavilo. Sledovala kráľika, ako odskákal a zmizol v lese, kde strávila celý život, a skúsila zopakovať to slovo, hoci v nej zanechávalo pocit, akoby mala prach v ústach. Kráľovná. Bolo to zlovestné slovo, predzvesť neradostnej budúcnosti.

„Barty,“ pozdravil ho vodca oddielu. „Dávno sme sa nevideli.“ Barty zamumlal čosi nezrozumiteľné.

„Prišli sme po dievča.“

Barty prikývol, do úst si strčil dva prsty a vysoko a prenikavo zahvízdal. Kelsea potichu skĺzla zo stromu a vykročila z lesného úkrytu. Srdce jej búšilo. Vedela sa brániť nožom proti jednému útočníkovi, Barty sa o to postaral. Ozbrojená vojenská jednotka však pre ňu bola novinkou, naháňala jej strach. Všimla si, ako si ju všetci muži zvedavo premeriavajú. Uvedomovala si, že vôbec nevyzerá ako kráľovná.

Vodca, muž s tvrdou tvárou a jazvou, ktorá sa mu tiahla po hrane brady, sa pred ňou uklonil. „Vaša výsosť. Moje meno je Carroll. Som kapitánom stráže zosnulej kráľovnej.“

Prešla chvíľa, kým sa uklonili aj ostatní. Strážca s palcátom sa sklonil asi len o centimeter, nebadateľne pohol bradou.

„Musíme vidieť znak,“ zamrmlal jeden zo strážcov, ktorého tvár sa strácala v ryšavom strnisku. „A šperk.“

„Starec, vari si len nemyslíš, že by som chcel ošmeknúť kráľovstvo?“ ohradil sa Barty.

„Vôbec sa nepodobá na matku,“ odsekol muž s ryšavou bradou.

Kelsea sa začervenala. Podľa Carliny bola kráľovná Elyssa klasická tearlinská kráska – vysoká, plavovlasá, hybká. Kelsea bola takisto vysoká, no bola tmavovláska a jej tvár by sa zhovievavo dala nazvať všednou. Ani postavu nemala driečnu. Síce mala dostatok pohybu, ale rovnako aj zdravý apetít.

„Má raleighovské oči,“ poznamenal ďalší strážca.

„Radšej by som videl klenot a jazvu,“ zopakoval vodca. Aj ryšavý chlap prikývol.

„Ukáž im ich, Kel,“ prikázal Barty.

Kelsea vytiahla spod blúzy zaffrový prívesok a podržala ho vo svetle. Po ničom viac netúžila ako si ho strhnúť a vrátiť im ho, no Barty s Carlinou jej už vysvetlili, že jej to nedovolia. Bola korunnou princeznou Tearlingu a dnes dovŕšila devätnásť rokov, čo bol vek nástupu na trón. Ak by to bolo potrebné, naložia ju do voza a odvezú do hradu, aj keby kričala a kopala. Uväznili by ju na tróne, kde by sedela ovešaná šperkami a zahalená v hodvábe, kým by ju nezavraždili.

Vodca pri pohľade na šperk prikývol. Kelsea si vyhrnula ľavý rukáv na plášti a odhalila predlaktie, na ktorom sa jej od zápastia po biceps ťahala zdurená jazva v tvare čepele noža. Jeden či dvaja muži pri pohľade na ňu čosi zasomrali a prvýkrát od príchodu pustili zbrane.

„Tak teda,“ prehovoril Carroll chrapľavým hlasom. „Pôjdeme.“

„Okamih.“ Vo dverách sa objavila Carlina a jemne odstrčila Bartyho. Urobila tak zápästiami, nie prstami, v ten deň ju isto veľmi trápila reuma. Ako vždy vyzerala bezchybne, biele vlasy mala pôvabne vypnuté dohora. Kelseu prekvapilo, keď si všimla, že aj ona má oči trochu červené. Carlina nebola z tých, čo prelievajú slzy, zriedkakedy vôbec prejavila nejaké emócie.

Niekoľkí strážcovia sa pri pohľade na Carlinu vystreli. Jeden či dvaja dokonca o krok cúvli vrátane muža s palcátom. Kelsea neraz premýšľala nad tým, že Carlina vyzerá ako z kráľovského rodu, no aj tak ju prekvapilo, že jedna starena takto vyľakala mužov s mečmi.

Vďakabohu, že nie som jediná.

„Preukážte sa!“ dožadovala sa Carlina. „Odkiaľ máme vedieť, že prichádzate z hradu?“

„Kto iný by vedel, kde ju v tento deň hľadať?“ spýtal sa Carroll.

„Vrahovia.“

Niekoľkí vojaci sa nevlúdne zachechtali. Muž s palcátom však podišiel dopredu a nemotorne šmátral v plášti.

Carlina sa naňho na okamih zahľadela. „Teba poznám.“

„Priniesol som pokyny kráľovnej,“ odvetil a vytiahol hrubú, vekom zažltnutú obálku. „Pre prípad, že by ste si ma nepamätali.“

„Lazarus, pochybujem, že by na teba niekto zabudol,“ utrúsila Carlina. V hlase jej zaznieval nesúhlas. Rýchlo otvorila obálku, hoci to pre jej boľavé prsty bolo zrejme peklo, a očami preletela jej obsah. Fascinovaná Kelsea uprene hľadela na list – bolo to niečo, čo napísala jej matka, dotkla sa toho. Jej matka už dávno nežila, no list bol napriek tomu tu.

Zdalo sa, že Carlina je spokojná. Vrátila list strážcovi. „Kelsea sa musí pobaliť.“

„Nie viac ako niekoľko minút, výsosť. Ponáhľame sa.“ Tie slová adresoval Kelsei. Carroll sa uklonil a Kelsea videla, že Carlinu už pustil z mysle. Všimla si aj Carlininu kamennú tvár. Kelsea si často želala, aby Carlina nebola taká chladná a odmeraná, aby nepotláčala svoj hnev. Jej mlčanie bývalo strašné.

Kelsea prekĺzla vedľa stojacich koní do chatrče. Šaty už mala zbalené v sedlových taškách, no nezamierila k nim. Zostala stáť vo dverách do Carlininej knižnice. Steny lemovali police s knihami. Barty ich sám zostrojil z tearlinského duba a daroval ich Carline na Kelseine štvrté Vianoce. V jej hmlistých spomienkach bol ten deň čistý a jasný – pomáhala Carline ukladať knihy a trochu si aj poplakala, keď jej nedovolila usporiadať ich podľa farby. Kelsea milovala knihy, pohľad na ne na policiach, každý zväzok na svojom mieste.

Knižnica však bola zároveň aj školská trieda, neraz nepríjemná. Základy matematiky, tearlinská gramatika, zeme-pis, jazyky okolitých krajín s ich čudnými prízvukmi boli spočiatku ťažké, no postupne sa jej hovorilo čoraz plynulejšie a rýchlejšie, až napokon s Carlinou ľahko prechádzali z jedného jazyka do druhého, skákali z mortčiny do cadarčiny a späť do jednoduchšieho, menej emocionálneho jazyka Tearlingu a ani raz sa nezakoktali. Zo všetkého najviac sa jej však s knižnicou spájali dejiny – dejiny ľudstva, siahajúce do minulosti, až pred Prechod. Carlina neraz hovorievala, že história je všetko, a ľudskou prirodzenosťou je ustavične opakovať tie isté chyby. Carlina bola férová, ale prísna. Ak si Kelsea do večere splnila všetky školské úlohy, za odmenu si mohla vybrať hociktorú knihu z knižnice a zostať hore, kým ju nedočíta. Raz čítala obzvlášť dlhý román až do svitania. Carlina ju oslobodila od domácich prác a dovolila jej prespať takmer celý deň. Boli však aj celé mesiace, keď Kelseu unavilo neprestajné vzdelávanie a jednoducho vypla. A tak neboli nijaké knihy, nijaká knižnica, iba domáce práce, samota a kamenný nesúhlas na Carlininej tvári. Napokon sa Kelsea vždy vrátila do školy.

Barty zatvoril dvere a vykročil k nej. Každý druhý krok ťahal nohu za sebou. Kedysi dávno bol členom kráľovninej stráže, no raz mu zozadu mečom preťali koleno a zostal chromý. Barty položil Kelsei na plece pevnú ruku. „Dievča moje, toto neoddiš.“

Kelsea sa obrátila a postrehla, ako Carlina odvrátila zrak a pozrela von oknom. Pred chatrčou sa napäto hniezdili

vojaci, pohľadmi rýchlo preskakovali po okolitých lesoch.

Sú zvyknutí na ohradený priestor, pomyslela si Kelsea. *Otvorené priestranstvo ich znepokojuje.* Vyplývajúce dôsledky, vyhládka života na hrade ju takmer ochromili. Už nikdy sa nevyplače sama.

„Kelsea, časy sú nebezpečné,“ zakričala z okna Carlina odmeraným hlasom. „Dávaj si pozor na regenta, či je to tvoj strýko alebo nie. Trón chcel pre seba, odkedy si bola v matkinom lone. Ale strážcovia tvojej matky sú dobrí muži a určite sa o teba postarajú.“

„Carlina, nemajú ma v láske,“ vyhrkla Kelsea. „Hovorila si, že bude pre nich česť byť mojou eskortou. Sú tu však nasilu.“

Carlina a Barty si vymenili pohľady, v ktorých sa zračil duch mnohých ich dávnych hádok. Mali zvláštne manželstvo. Carlina bola aspoň o desať rokov staršia ako Barty, tiahlo jej na sedemdesiatku, no nebolo treba výnimočnú predstavivosť, aby človek videl, že kedysi bola krásna. Barty nebol krásavec, bol nižší ako Carlina a výrazne okrúhlejší, ale pod sivými vlasmi mal dobrosrdečnú tvár a usmievavé oči. Barty sa vôbec nezaujímal o knihy a Kelsea sa neraz čudovala, o čom sa asi s Carlinou rozprávajú, keď nie je v izbe. Možno o ničom, možno Kelsea bola ich spoločným záujmom, ktorý ich držal pokope. Ak to bolo tak, čo s nimi bude teraz?

Carlina napokon odvetila: „Kelsea, prisahali sme tvojej matke, že ti nepovieme o jej zlyhaniach a svoj sľub sme dodržali. Nie všetko na hrade však bude také, ako si si myslela. S Bartym sme ti dali dobré základy, tým nás poverili. Keď však zasadneš na trón, ťažké rozhodnutia budeš musieť robiť sama.“

Barty nesúhlasne odfrkol a odkrival po Kelseine sedlové tašky. Carlina naňho vrhla ostrý pohľad, ktorý si nevšímal, a tak ho uprela na Kelseu a zvrátila obočie. Kelsea sa tiež odvrátila, stiahlo jej žalúdok. Raz dávnejšie, v lese, uprostred lekcie o využití červeného machu Barty z ničoho nič vyhrkol: „Keby som mohol, Kel, porušil by som tie prekliate sľuby a povedal by som ti všetko, čo chceš vedieť.“

„A prečo nemôžeš?“

Barty sa bezmocne zadíval na mach v rukách a po chvíľke Kelsea pochopila. Nič v chatrči nezáviselo od Bartyho, všetko dirigovala Carlina. Ona bola bystrejšia a mala pevnejšie zdravie. Barty bol druhý muž, pán Carlin Glynn. Carlina bola dobrá žena, no Kelsea pociťovala tlak jej železnej vôle dosť často, aby pochopila Bartyho zatrpknutosť a prežívala ju ako svoju vlastnú. Celé detstvo strávila vo vyhnanstve mimo dediny, bez prístupu k informáciám, ktoré sa tam šírili. V noci však neraz počula rozhovory Bartyho s Carlinou, keď sa domnievali, že dávno spí. Regentove stráže roky prečesávali všetky kúty krajiny a hľadali dieťa s náhrdelníkom a jazvou – Kelseu.

„V sedlových taškách som ti nechala darček,“ oznámila Carlina, čím vrátila Kelseu do prítomnosti.

„Aký darček?“

„Pozrieš si ho sama, keď odtiaľto odídeš.“

Kelsea na okamih pocítila dávny hnev – Carlina mala vždy nejaké tajnosti! Hneď nato sa však zahanbila. Krátko po jej odchode opustia chatrč aj Barty s Carlinou a vydajú sa do Petalomy, dediny na juhu blízko cadareskej hranice, kde Barty vyrastal. Dnes nesmútili iba preto, že stratia Kelseu, ale aj za svojím domovom. Barty bude bez svojho lesa stratený, hoci sú aj iné lesy, ktoré môže spoznať. Carlinina obeta bola väčšia... jej knižnica. Tieto knihy zbierala celý život, všetky pochádzali ešte pred Prechodom. Chránili a hromadili ich celé stáročia. Nemohla si ich vziať so sebou, voz by sa dal veľmi ľahko vystopovať. Mala prísť o všetky.

Kelsea chytila batoh a vyložila si ho na pleciah. Pozerala pritom cez okno na desiateho koňa. „Je ešte veľa toho, čo neviem.“

„Vieš, čo potrebuješ,“ odvetil Barty. „Máš nôž?“

„Áno.“

„Vždy ho nos pri sebe. A daj si pozor, čo zješ a odkiaľ to pochádza.“

Kelsea ho objala. Hoci mal pevné telo, chvelo sa mu od vyčerpania. Kelsea si uvedomila, aký býval unavený, koľko energie ho stála jej výchova – energie, ktorú si mal šetriť na starobu. Barty ju na okamih tuhšie zovrel v náručí, no hneď sa odtiahol. V modrých očiach sa mu zračil neľútostný výraz. „Kel, ešte nikdy si nikoho nezabila, a to je dobre. Od dnešného dňa si však prenasledovaná, chápeš? Nuž sa tak správaj.“

Kelsea očakávala, že Carlina bude Bartymu protirečiť, pretože ustavične hovorievala, že sila je pre bláznov. Carlina však prikývla. „Kelsea, vychovala som ťa, aby si bola rozumnou kráľovnou, a takou aj budeš. Teraz ťa však čakajú časy, keď úsilie prežiť musí tromfnúť všetko ostatné. Pre týchto mužov je vecou cti, aby ťa bezpečne dopravili do hradu. Potom budeš vystavená veľkému nebezpečenstvu a Bartyho lekcie sa ti asi zídu viac ako moje.“

Odišla od okna a nežne položila ruku Kelsei na chrbát. Kelsea sa strhla, Carlina sa zriedkakedy niekoho dotkla. „Nedovoľ však, aby ti zbrane zatemnili myseľ. Kelsea, vždy si mala otvorenú hlavu. Daj si pozor, aby si o ňu neprišla. Ľahko sa tak môže stať, keď do ruky chytíš meč.“

Na vchodové dvere zabúchala obrnená päť.

„Vaša výsosť?“ zvolal Carroll. „Padá súmrak.“

Barty s Carlinou poodstúpili, starena vzala do ruky posledný kus Kelseinej batožiny. Obaja zrazu vyzerali strašne staro.

„Kedy bude bezpečné poslať vám správu?“ spýtala sa Kelsea. „Kedy budete môcť vyjsť z úkrytu?“

Barty s Carlinou si vymenili rýchle, kradmé pohľady, ktoré sa Kelsei nepáčili. Napokon sa ozval Barty: „Nejaký čas určite nie, Kel. Chápeš...“

„Budeš mať iné problémy,“ ostro mu skočila do reči Carlina. „Mysli na svoj ľud. Môže prejsť aj dosť dlhý čas, kým sa zase uvidíme.“ Vojaci vysadli na kone. Keď Kelsea vyšla z chatrče, všetci na ňu zízali, jeden či dvaja so zjavným opovrhnutím. Vojak s palcátom – Lazarus – na ňu nepozeral vôbec, hľadel kamsi do dialky. Kelsea sa pustila do vykladania batožiny na koňa. Bola to grošovaná kobyla, pôsobila jemnejšie ako Bartyho žrebec.

„Predpokladám, že viete jazdiť, vaša výsosť?“ spýtala sa vojak, čo držal jej opraty. Slovo výsosť vyslovil, akoby to bola náказа. Kelsea schytila opraty. „Áno, viem.“

Preložila si opraty z jednej ruky do druhej, aby si mohla obliecť a zapnúť zelený zimný plášť. Vysadla na koňa a pozrela zhora na Bartyho. Usilovala sa pritom potlačiť strašnú predtuchu definitívnosti. Predčasne zostarol, no nebol dôvod, aby si ešte veľa rokov nepožil. A predtuchy sa neraz nenaplnili. Podľa Carliny veštec mortskej kráľovnej predpovedal, že Kelsea sa nedožije devätnástych narodenín, a predsa tu bola.

Statočne sa na Bartyho usmiala, aspoň v to dúfala. „Čoskoro po vás pošlem.“

Prikývol a prinútil sa k šťastnému úsmevu. Carlina tak zbledla, až sa Kelsea bála, že odpadne. Namiesto toho k nej podišla a vystrela ruku. Bolo to také nečakané, že Kelsea na ruku chvíľu civela, kým jej došlo, že ju má prijať. Za celé tie roky v chatrči ju Carlina nikdy nechytla za ruku. Nanajvýš ju potľapkala po chrbte, a aj to bolo vzácné ako dážd na púšti.

„Časom pochopíš,“ prehovorila Carlina a pevne jej stisla ruku. „Pochopíš, prečo bolo toto všetko potrebné. Daj si pozor na minulosť, Kelsea. Slúž svojmu ľudu.“

Kelsea sa zamračila. Carlina ešte ani teraz nedokázala byť úprimná! Kelsea si vždy uvedomovala, že nie je dieťaťom, aké by si Carlina sama vybrala do výchovy, že ju sklamala svojou nezvládnuteľnou povahou a vlašnou oddanosťou veci. Vytrhla si ruku z Carlininho zovretia, pozrela na Bartyho a podráždenie sa stratilo. Barty neskrýval slzy, leskli sa mu na tvári. Kelsea cítila, že aj jej sa do očí zase tisnú slzy, no vzala opraty a obrátila koňa ku Carrollovi. „Môžeme vyraziť, kapitán.“

„Ako rozkážete, pani.“

Mykol opratami a vydal sa po cestičke. „Všetci sa zoradte do kosoštvorca okolo kráľovnej,“ zvolal cez plece. „Na koňoch pôjdeme do západu slnka.“

Kráľovná. Zase zaznelo to slovo. Kelsea sa usilovala rozmýšľať o sebe ako o kráľovnej, no jednoducho to nešlo. Prispôbila tempo strážam, pevne rozhodnutá neobzerať sa. Otočila sa iba raz, tesne predtým, ako zabočili. Postrehla, že Barty s Carlinou ešte vždy stoja vo dverách chatrče a sledujú ju ako starý horársky pár z nejakej zabudnutej rozprávky. Napokon stromy zakryli výhľad.

Kelseina kobyla bola statná, istým krokom zdolávala nerovný terén. Bartyho žrebec mal v lesoch ustavične problémy. Barty o ňom hovorieval, že je to aristokrat a každý terén okrem otvorenej rovnej cesty je pod jeho úroveň. Ani na žrebcovi sa však Kelsea neodvážila ďalej ako niekoľko míľ od chatrče. Tak zneli Carlinine príkazy. Vždy keď Kelsea túžobne spomínala veci, z bežného sveta, Carlina jej pripomínala nutnosť utajenia, dôležitosť toho, že raz zdedí kráľovský trón. Toto bolo pre Carlinu prvoradá. Niekedy, keď sa Kelsea zlostila, mala pocit, že Carline by stačilo vychovávať hocijaké dievča, keby ho v budúcnosti čakal trón. Kelsea raz ako trinásťročná cválala aspoň päť míľ za Carlininu hranicu, až sa ocitla v neznámom lese. Nepoznala stromy ani dve riečky, okolo ktorých prešla, a keď sa zahľadela na obzor, asi tridsať metrov od seba uvidela z komína stúpať dym.

Keď podišla bližšie, objavila chatrč ešte chudobnejšiu, než bola tá Bartyho a Carlinina, postavenú z dreva namiesto kameňa. Pred chatrčou sa hrali dvaja malí chlapci o niekoľko rokov mladší ako ona. Predstierali, že šermujú mečmi.

Kelsea ich dlho sledovala, prežívala niečo, o čom nikdy predtým ani neuvažovala – celkom iný spôsob výchovy, ako bol ten jej. Dovtedy sa akosi domnievala, že všetky deti majú rovnaký život. Obaja chlapci mali roztrhané šaty, no košeľe s krátkymi rukávami vyzerali pohodlne. Kelsea smela nosiť iba blúzy s vysokým golierom a úzkymi dlhými rukávami, aby nijaký náhodný okoloidúci nezazrel jej predlaktie ani náhrdelník. Počúvala džavot oboch chlapcov a zistila, že vlastne ani nevedia poriadne po tearlinsky, nikto ich každé ráno neposadil a nevtĺkal im do hlavy gramatiku. Bolo skoré popoludnie, no oni neboli v škole.

„Emmett, ty Mort. Ja Tear!“ vyhlásil starší chlapec hrdo.

„Ja nie Mort! Mort nízky!“ protestoval mladší. „Mama hovorila, že aj ja mám byť Tear!“

„Dobre. Si Tear, ale ja používam mágiu!“

Po chvíli sledovania chlapcov Kelsea postrehla ozajstný rozdiel, ktorý upútal jej pozornosť – títo chlapci mali jeden druhého. Bola od nich niekoľko desiatok metrov, no ich kamarátstvo v nej vyvolávalo pocit, akoby ich pozorovala z Mesiaca. Vzďialenosť sa ešte znásobila, keď z chatrče vyšla matka, zavalitá žena bez stopy Carlininho majestátneho pôvabu, aby ich zavolala na obed.

„Hej! Martin! Pod' sa umyť!“

„Nie!“ odvetil chlapec. „Ešte sme neskončili.“

Matka vytiahla palicu z kopy raždia na zemi, skočila medzi nich a za chichotu a vresku oboch šarvancov sa s nimi pustila do boja. Nakoniec ich vzala na ruky a pritisla k sebe. Takto spolu kráčali domov a celou cestou sa v kuse objímali. Pomaly sa stmievalo, a hoci Kelsea vedela, že by už mala ísť, nevedela sa odtrhnúť. Carlina k nej neprejavovala city, dokonca ani Barty, Kelsea mohla prinajlepšom dúfať, že si vyslúži úsmev. Bola dedičkou tearlinského trónu, no títo dvaja chlapci mali viac než ona.

Kým sa konečne dostala domov, zmeškala aj večeru. Barty s Carlinou si robili starosti, Barty trochu pokričal, no za jeho krikom Kelsea vnímala úľavu, a predtým ako ju poslal do izby, ju objal. Carlina na ňu iba chvíľu uprene hľadela, a vzápätí jej oznámila, že týždeň má zákaz chodiť do knižnice. V noci potom Kelsea ležala v posteli ohromená odhalením, ako nesmierne ju podviedli. Dovtedy považovala Carlinu za svoju pestúnku, náhradnú matku, keď už nie ozajstnú. Teraz však pochopila, že nemala nijakú matku, iba chladnú starenu, ktorá od nej veľa vyžadovala, a potom jej aj veľa odopierala.

O dva dni, keď si šla Kelsea opäť zajazdiť, znovu prekročila Carlininu hranicu s úmyslom vrátiť sa k chatrči. Na polceste sa však vzdala a obrátila koňa. Neposlušnosť ju neuspokojovala, ale desila. Akoby na šiji cítila Carlinin pohľad. Už nikdy sa neodtúlala preč, a tak pre ňu v konečnom dôsledku nejstvoval nijaký širší svet. Všetky skúsenosti získala Kelsea v lesoch okolo chatrče, a kým dovŕšila desať rokov, poznala v nich každý kúsok. Keď teraz rota strážcov prekročila Carlininu hranicu, Kelsea v ich strede sa silno zaškerila a obrátila pozornosť na krajinu, ktorú nikdy predtým nevidela.

Smerovali na juh cez najhlbšie zákutia reddického lesa, pokrývajúceho severozápadnú časť krajiny. Všade rástli tearlinské duby, niektoré do výšky pätnásť až dvadsať metrov, a nad ich hlavami vytvárali zelenú klenbu. Kelsea si všimla aj nízky, jej neznámy podrast. Výhonkami sa podobal na plazivec s protialergickými účinkami, dobrý na prípravu teplých zábalov. Tieto listy však boli dlhšie, krútili sa a mali zelenú farbu s červenkastým nádychom, varujúcim pred jedom. Kelsea sa usilovala viesť kobyľu tak, aby sa podrastu vyhla, no na niektorých miestach to nešlo, v zvažujúcom sa teréne bol listnatý porast hustejší. Putovali ďaleko od cestičky, no ako klusali po šuštiacom zlatom koberci z opadaného dubového lístia, Kelsea mala pocit, že ich musí počuť celý svet.

Stráže sa okolo nej rozostavili do kosoštvorca, a udržiavali rovnakú vzdialenosť aj napriek zmenám rýchlosti, ktoré vyžadoval meniaci sa terén. Lazarus, ten s palcátom, bol kdesi za ňou, mimo jej zorného poľa. Po pravej strane cválal nedôverčivý strážca s ryšavou bradou. Kelsea ho so skrývaným záujmom sledovala. Ryšavé vlasy boli recesívnym génom a v priebehu troch storočí po Prechode sa pomaly, ale isto vytrácali z populácie. Carlina jej spomínala, že niektoré ženy, dokonca aj muži, si radi farbili vlasy na ryšavo. Vzácne a zriedkavé bolo cenné. Asi po hodine kradmých pohľadov na strážcu si však bola Kelsea istá, že sa pozerá na hlavu s pravými ryšavými vlasmi. Nijaká farba nemohla chytiť tak dobre. Muž mal na krku malý zlatý krížik, ktorý sa mu počas jazdy hojdal a trblietal. Aj pri tom sa Kelsea pristavila. Kríž bol symbolom Božej cirkvi a Carlina jej mnohokrát hovorila, že cirkvi a kňazom nemožno dôverovať.

Za ryšavým strážcom bol tak mimoriadne dobre vyzerajúci plavovlasý chlapík, že sa Kelsea neubránila niekoľkým kradmým pohľadom naňho, hoci bol pre ňu pristarý, určite mal vyše štyridsať. Tvár mal ako maľovaní anjeli v Carlininých knihách o umení spred Prechodu. Vyzeral však unavene, okolo očí mal kruhy, ktoré naznačovali, že už nejaký čas nespál. Vďaka tým náznakom vyčerpania však vyzeral akosi ešte lepšie. Otočil sa a zachytil jej pohľad. Kelsea prudko zvrtila hlavu dopredu, líca jej horeli.

Po ľavej strane mala vysokého strážcu s tmavými vlasmi a širokými plecami. Taký chlap musel každému naháňať strach. Pred ním išiel oveľa nižší strážca, takmer drobný, so svetlohnedými vlasmi. Kelsea ho pozorne sledovala, pretože sa jej javil vekovo bližší, možno nemal ešte ani tridsať rokov. Usilovala sa zachytiť jeho meno, no obaja strážcovia sa vždy rozprávali tlmene a ich slová očividne neboli určené Kelsei.

V čele kosoštvorca cválal vodca Carroll. Kelsea z neho videla iba sivý plášť. Občas vyštekol nejaký rozkaz a celá skupina patrične zmenila smer. Jazdil isto a Kelsea mu dôverovala, že ju dopraví na miesto určenia. Schopnosť rozkazovať bola asi nutnou vlastnosťou kapitána stráže. Ak chcela prežiť, potrebovala mužov ako Carroll. Ako si však mohla získať oddanosť hociktorého z týchto chlapcov? Pravdepodobne ju považovali za slabú. Možno si to

mysleli o všetkých ženách.

Kdesi nad nimi zaškriekal jastrab a Kelsea si stiahla kapucňu do čela. Jastraby boli krásne tvory aj chutné jedlo, no Barty jej rozprával, že v Mortmesne, a dokonca aj na tearlinskej hranici cvičili jastraby za zabijakov. Spomenul to len tak mimochodom ako niečo triviálne, no Kelsea na to nikdy nezabudla.

„Na juh, chlapi!“ zvolal Carroll a rota zase zahla. Slnko rýchlo klesalo za obzor, s prichádzajúcou nocou dul ľadový vietor. Kelsea dúfala, že onedlho zastanú, no radšej by zmrzla v sedle, ako by sa mala sťažovať. Lojalita mala korene v úcte.

Nijaký vládca si dlho neudržal moc bez úcty poddaných, nespočetnekrát jej opakovala Carlina. Vládcovia, ktorí sa pokúšajú ovládať neochotný ľud, nevládnú nikomu a neraz sa ich hlava ocitne na kole.

Bartyho rada bola ešte stručnejšia: *Získaj si ľud, inak prídeš o trón.* Dobré slová, Kelsea teraz vnímala ich múdrosť ešte väčšmi ako predtým. Netušila však, čo má robiť. Ako mala niekomu rozkazovať?

Mám devätnásť rokov. Už by som sa nemala báť.

Ale bála sa.

Pevnejšie zovrela opraty, ľutovala, že jej nenapadlo navliecť si jazdecké rukavice, no bola príliš úzkostlivá na to, aby sa vzdialila od nepríjemného výjavu pred chatrčou. Končeky prstov už mala necitlivé, dlane zmrznuté a červené od drsnej kože na opratách. Rukávy si natiahla až cez hánky a cválala ďalej.

KRÁLOVNA

TEARLINGU

ERIKA
JOHANSENOVÁ

*Tips
and
Tricks
Click here.*

AKO NAPÍSAŤ KNIHU: PRÍPRAVA V 10 KROKOCH

ČASŤ 2 – VYBRAŤ ZÁMER PRÍBEHU

Zámer príbehu: Klúč k vytvoreniu pevnej zápletky

AUTOR: GLEN C. STRATHY

Prvý a najdôležitejší prvok každej zápletky je zámer príbehu alebo problém. Je to organizujúca myšlienka, okolo ktorej sa bude odvíjať celá zápleтка vášho príbehu.

Bez zámeru sa zo zápletky stane náhodný sled udalostí bez bližšieho významu alebo zmyslu – taký, pri ktorom čitateľ bude premýšľať: „Čo je zmyslom tohto príbehu?“

S jasným zámerom má čitateľ kontext, ktorý mu dovolí užívať si v podstate každú pohnútku v deji. Dovoľuje čitateľovi citovo sa angažovať vo vašej knihe a zaujímať sa o výsledok. V podstate to príbehu dáva zmysel.

ČO JE VLASTNE ZÁMER PRÍBEHU?

Zámer príbehu je v podstate to, „o čom je príbeh“. Avšak, musíme si nejaké detaily vyjasniť, pretože príbeh môže byť o rozdielnych veciach, záleží len na uhle pohľadu.

Napríklad, ak by ste sa spýtali študenta literatúry: „O čom je Shakespearova tragédia Macbeth?“ A on môže odpovedať „o ambícií“ alebo „osude verzus slobodnej vôle“ alebo „arogancii“ alebo „dobrej vláde a božskom kráľovstve“.

To preto, lebo hodiny literatúry vás často naučia o čom príbeh je na základe témy.

Téma je, samozrejme, veľmi dôležitým prvkom deja. Ale nie je to to, čo máme na mysli, keď hovoríme o zámere príbehu. Aby ste porozumeli zámeru príbehu, musíte si predstaviť, že sa pýtate niekoho, kto nemá absolútne žiadne literárne zázemie. Ak taká osoba len videla Macbetha a ak sa jej spýtate, o čom je hra, najpravdepodobnejšie by vám dotyčný povedal niečo ako „je o škótskom lordovi, ktorý spácha vraždu, aby sa mohol stať kráľom“. Je to veľmi blízke základu spisovateľského námetu. Tam bolo usporiadanie „niekto niečo urobil“.

Ale je v tom rozdiel. Ak hovoríme o zámere príbehu, hovorí o tom PREČO náš protagonista urobil to, čo urobil. Macbeth zabil kráľa, pretože jeho zámer bol stať sa kráľom. (V skutočnosti chce založiť novú dynastiu, v ktorej by jeho potomkovia tiež boli kráľmi.)

Takže, zjednodušene, je zámer príbehu to, čo hlavná postava chce dosiahnuť, alebo problém, ktorý chce on alebo ona vyriešiť.

KROK 1: VYBRAŤ SI ZÁMER PRÍBEHU

Ak máte námet pre knihu, tak predtým, ako začnete s načrtávaním deja, uistite sa, že viete, čo je to zámer. Čo vaša hlavná postava chce? Aký problém sa snaží vyriešiť? Prečo robí to, čo robí?

Pamätajte si, že je veľmi veľa druhov zámerov. Napríklad môžete mať externý zámer, ako sú urobiť niečo, objaviť niečo, riešiť situáciu, dosiahnuť želanú budúcnosť alebo získať niečo na zmenu smeru. Alebo môžete mať interné zámery, ako sú zmeny postojov alebo názorov, prehodnotiť niečiu prirodzenosť, prinútiť niekoho zmeniť sa, stať sa inou osobou alebo prijať novú úlohu.

KROK 2: ROZHODNÚŤ SA, AKO BUDE ZÁMER PRÍBEHU OVPLYVŇOVAŤ ALEBO Zahrňovať OSTATNÉ POSTAVY

Veľmi ľahko budete zmätení, keď si začnete vyberať zámer príbehu, pretože hlavná postava môže mať v príbehu niekoľko cieľov alebo problémov. Rozdiel medzi zámerom príbehu a ostatnými zámermi (cieľmi) je ten, že zámer príbehu sa dotýka mnohých postáv okrem tej hlavnej. V skutočnosti takmer každá postava vo vašej knihe bude mať podiel v naplnení zámeru bez ohľadu na to, aký bude.

Napríklad klasické tragédie boli písané o kráľoch alebo veľkých vodcoch, pretože celé krajiny boli zasiahnuté ich činmi. V Macbethovi, napríklad, celé Škótsko trpelo kvôli tomu, že na tróne sedel nemorálny kráľ. Mnohé fantastické príbehy sa tiež sústreďujú na zosadenie tyrana a návratu právoplatného a dobrotivého panovníka

na trón.

Čo ak nepíšem o kráľovi alebo vodcovi? Znamená to, že nemôžem napísať skvelý príbeh? Samozrejme, že nie. Sú aj iné spôsoby ako jeden problém alebo zámer môže ovplyvniť alebo zahrnúť postavy vo vašom príbehu. Poďme sa pozrieť na pár príkladov...

Vojnové príbehy. Ak píšete vojnový príbeh, v ktorom hlavný hrdina bojuje na jednej strane, aby dosiahol víťazstvo, potom každá postava, bez ohľadu na to, na ktorej strane bojuje, bude mať podiel na výsledku. Hlavný hrdina môže byť kýmkoľvek od kráľa po pešiaka, starajúci sa o úspech alebo neúspech svojich činov.

Kamaráti hlavného hrdinu sa k nemu pri dosahovaní cieľa pridajú, zatiaľ čo tí na druhej strane budú bojovať, aby im v tom zabránili. Ale všeobecne každý, dokonca aj tí, ktorí si vybrali nebojovať, budú ovplyvnení.

(Pamätajte si, že sú všelijaké druhy vojen, okrem tých, ktoré sú v priamom spojení s armádou. Súťaže medzi športovými tímami, spoločnosťami, súdmi alebo dokonca aj medzi súrodencami vám tiež môžu dať dostatok námetov pre príbeh.)

Detektívne príbehy. V klasickej detektívke s vraždou je hlavným hrdinom detektív, ktorý sa snaží odhaliť identitu vraha. Ak v takýchto príbehoch ostane vrah na slobode, veľa spôsobmi do ovplyvní aj ostatné postavy. Napríklad:

- nesprávna osoba môže byť z toho zločinu podozrievavá
- detektív alebo jeho nadriadený stratí autoritu
- * vrah bude na slobode a môže opäť zabiť, čo ohrozuje ostatné postavy
- ak sa zločin neobjasní, priatelia obete a takisto príbuzní budú emocionálne trpieť
- ak nebude dosiahnutá spravodlivosť, ľudská viera

v spoločenský poriadok bude oslabená

V niektorých príbehoch však ostatné postavy nemusia zaujímať, či hlavný hrdina dosiahne svoj cieľ alebo nie, ale všetky postavy sledujú v zásade ten istý cieľ. Napríklad...

Dobrodružné príbehy. Bolo napísaných veľa príbehov o tom, ako ľudia hľadajú drahocenné alebo mocné predmety alebo aby sa uistili, že tento predmet nepadne do nepovolanej rúk – znovu preto, že by svet trpel, ak by sa tak stalo. Tieto príbehy majú veľa postáv, ktoré o túto cenu súťažajú. Príklady zahŕňujú Maltézsky sokol (1941), kde sa všetky postavy snažia získať bezcenný poklad a Pán prsteňov, v ktorom sa väčšina postáv snaží zabrániť tomu, aby si ktokoľvek magický prsteň nasadil na prst alebo aby tento prsteň získali pre seba.

Zamilované príbehy. V Pýche a predsudku je zámer dobre sa vydať. Ale nie je to len hlavná hrdinka, Elizabeth Bennetová, ktorá má tento cieľ. Jej rodičia chcú,

aby si našla dobrú partiu. Ale väčšina postáv sa prakticky nestará o to, či si Elizabeth nájde dobrého manžela alebo nie. Namiesto toho sú sústredené na to, aby si našli jedného samy pre seba.

Elizabethine sestry, Jane a Lydia, sa, napríklad, snažia nájsť manželov. Takisto aj jej najlepšia priateľka. Väčšina mužov si tiež hľadá manželky, rovnako aj Elizabethin bratranec (pán Collins), pán Wickham (z nehanebného dôvodu), pán Darcy a pán Bingley.

To isté platí pre väčšinu Shakespeareových komédií ako Veľa kriku pre nič alebo Márne lásky snahy. V týchto hrách je pre niektorých cieľ nájsť si pravú lásku. Avšak nie je to len hlavný hrdina, ktorý nájde dokonalého partnera. Veľa ostatných postáv buď hľadajú lásku pre seba alebo sa snažia zabrániť jej naplneniu.

Zoberme si pár príkladov z filmov...

V Casablance všetky postavy – zahrňujúc aj tie, ktoré sa tam objavujú len na mizivý moment – buď bojujú, aby mohli Casablancu opustiť (čin, ktorý by sa dal porovnať so získaním slobody) alebo, v prípade nacistov, sa snažia ostatným zabrániť, aby tú slobodu získali. Victor Lazslo, hlavný hrdina, nakoniec Casablancu opúšťa, ale objasňuje to, že sloboda pre neho povedie k slobode pre ostatných. (Okrem toho, ostatné postavy, zahrňujúce aj Ľisu Lundtovú, Richarda Blainea a kapitána Renaulta, tiež uniknú.)

V Zázraku v New Yorku je cieľom obnoviť nádej. Hlavný hrdina, starý muž, ktorý sám seba volá Kris Kringle, musí presvedčiť malé dievčatko, že je Santa Claus. Po ceste takisto musí presvedčiť celý New York, aby v neho veril. Avšak, aj ostatné postavy bojujú s nádejou a vierou. Krisov právnik sa snaží presvedčiť matku tohto dievčatka, aby v neho verila dostatočne na to, aby si ho

vzala. Vedúci pracovníci bojujú s nádejou prostredníctvom novej stratégie, ktorá zahrňuje postaviť potreby zákazníkov pred okamžitý zisk. Mladý vrátnik bojuje s vierou, že vie ponúknuť viac, keď hrá Santa Clausa.

V Notting Hille všetci obyvatelia z určitej štvrte v Londýne trpia sklamaniami v láske, no i tak sú veľmi tolerantní k epizódkam ostatných. Zámer príbehu je odísť z toho bezpečného sveta a navštíviť Hollywood, kde sú ľudia úspešní, ale radi súdia. Hlavný hrdina dosahuje cieľ, keď randí s miliónovou herečkou, ktorá ho postupne predstavuje svetu. Na koniec je jej hosťom na odovzdávaní Oscarov. Avšak, jeho priatelia tiež vstúpia do sveta filmu, teda, aspoň imaginárne. Keď vezú hlavného hrdinu naprieč Londýnom, aby mohol vyznať lásku tejto herečke, zabávajú sa tým, že sa hrajú na postavy z filmov o Jamesovi Bondovi.

Keď máte vybraný zámer príbehu – hlavný cieľ hlavnej postavy – venujte nejaký čas zvažovaním, aký dôležitý bude tento cieľ pre ostatné postavy vo vašej knihe. Trpia všetci ľudia vo svete hlavného hrdinu tým istým problémom, kvôli ktorému musia buď nájsť alebo zlyhať pri nájdení vlastného riešenia? Alebo sú ich nádeje úzko spojené s úspechmi a zlyhaniami hlavného hrdinu?

Z originálneho článku THE STORY GOAL: YOUR KEY TO CREATING A SOLID PLOT STRUCTURE uverejneného na stránke how-to-write-a-book-now.com preložila:

Lili

“

I shall not exist if you do not imagine me.

VLADIMIR NABOKOV, *Novelist/Poet, (1899-1977)*

”

CHCETE SA K NÁM PRIDAŤ?

Máte nápad na článok, alebo chcete prispieť novou rubrikou? Radi recenzujete knihy a hľadáte priestor? Alebo len chcete zviditeľniť svoju tvorbu alebo niekomu ponúknuť pomoc?

Ak máte záujem pošlite nám svoje príspevky do časopisu na náš mail:

redakcia.ourmagazine@gmail.com

a podieľajte sa s nami na jeho výrobe.

Tím Our Magazine

už aj na
facebooku
Our Magazine

